

Pag. 2

Unanimitate la o
ședință "liniștită",
în limitele
normalității

Pag. 4

O activitate
prestigioasă, cu
puternic caracter
formativ

Pag. 5

Emoții!

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XV-a

Nr. 6

iunie 2017

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Un obiectiv de o deosebită importanță pentru Băilești – Aprobarea și semnarea contractului de finanțare a modernizării localității

Joi, 8 iunie a.c. ora 12.00, la sediul A.D.R.-SV Oltenia, a avut loc semnarea oficială a Contractului de finanțare și implementare a Programului de modernizare a municipiului Băilești, în perioada 2014-2020, după aprobarea acestuia, în urma constatării eligibilității, dintre alte multe solicitări, care, cele mai multe, n-au întrunit condițiile necesare aprobării.

Asadar, în conformitate cu derularea demersurilor ce urmează aprobării programului propus, s-a desfășurat la data și ora menționate, semnarea contractului de finanțare, la noul sediu al A.D.R. – SV Oltenia. Primarul municipiului Băilești, dl Costel Pistrițu, și-a prezentat echipa reprezentativă, alcătuită din dl Irinel-Codruț Mușuroi – viceprimar, dna Violeta Moțățăianu – director economic al Primăriei, dna Mirela Spănu de la Serviciul de Contabilitate al Primăriei și dl Victor Bonci de la Serviciul de urbanism al Primăriei Băilești.

De asemenea, dna Marilena Bogheanu – director general al A.D.R. – SV Oltenia s-a referit la componența echipei D-Sale, care și-a demonstrat competența profesională și responsabilitatea în activitatea de îndrumare a demersurilor de a face programul propus de Primăria Băilești să devină eli-

gibil. Programul – a precizat D-Sa este extrem de generos pentru județele arondate A.D.R. – SV Oltenia. A felicitat personal pe dl primar Pistrițu pentru insistențele în obținerea contractului de amenajare a Parcului Tineretului din Băilești, asfaltări de străzi, amenajări de spații verzi, locuri de joacă pentru copii, cișmele, timp de 41 de luni, cu finanțarea A.D.R. – SV Oltenia – 98% și 2% de la Primăria Băilești.

Domnul primar – vădit emoționat – a mulțumit conducerii și experților A.D.R. – SV Oltenia, pentru sprijinul determinant primit, cu părere de rău că alte localități n-au reușit obținerea de contracte. S-a bucurat de semnarea contractului și a invitat echipa A.D.R. – SV Oltenia la Băilești la finalizarea lucrărilor, la inaugurarea festivă oficială.

A insistat asupra faptului că Băileștii a obținut investițiile de mare importanță nu numai datorită tenacității insistențelor, ci, mai ales, temeiniciei documentelor în întocmirea cărora a beneficiat de competența îndrumare a specialiștilor A.D.R. – SV Oltenia, drept pentru care a înmănat Doamnei Marilena Bogheanu un buchet de flori și o plachetă de mulțumire sinceră și legitimă.

Doamna Marilena Bogheanu a mulțumit, la rândul Domniei Sale pentru

gestul manifestat, cu precizarea că a fost vorba de un efort colectiv în sprijinul Primăriei Băilești, întocmirea unui program eligibil, care a fost analizat și aprobat într-un timp record, deși au fost multe cereri.

Contractul de finanțare a fost semnat la ora 12.30, în două exemplare, după care dl primar Pistrițu a mulțumit echipei A.D.R. – SV Oltenia, iar dna Marilena Bogheanu a insistat, la rândul Domniei Sale, ca răspuns, asupra faptului că "dacă toți primarii ar fi la fel de insistenți ca dl Costel Pistrițu, fondurile europene ar fi mai substanțiale și eficiente cheltuite".

Au făcut referiri la implementarea contractului dna Angela Dondera – consultantul Primăriei Băilești, apoi au vorbit despre aplicația ce va fi parcursă, verificarea proiectului tehnic și monitorizarea lucrărilor dna Monica Botea, dna Vlad și dl Cătălin Catană.

Din echipa băileșteană au rostit alocuțiuni de mulțumire dl viceprimar Irinel-Codruț Mușuroi, dna Violeta Moțățăianu și dna Mirela Spănu.

Unanim s-a remarcat faptul că proiectul aprobat și ducerea lui la finalizare obligă la competență și responsabilitate pentru schimbarea percepției generale despre Băilești și comunitate.

Redacția

Un spectacol de înaltă ținută cu un final apoteotic

Așa poate fi caracterizată, fără teamă că am exagera, manifestarea care a beneficiat de o organizare ireproșabilă, asigurată de Asociația Județeană de Fotbal Dolj (AJF), prin președintele său, dl. Horațiu Stănescu și CSM Progresul Băilești, director prof. Florin Duinea. Calitatea de excepție a acesteia a fost asigurată, într-o ordine aleatorie, de personalitățile

această onoare, dacă se are în vedere tradiția fotbalistică, în trecut, este drept, ceva mai îndepărtat, atât în Campionatul Regiunii Oltenia, cât și în perioada cât a activat în fosta Divizie C, formația băileșteană aflându-se permanent în primele 4-5 locuri și "arbitrând" de multe ori promovarea în Divizia B (în perioada cât a activat în Campionatul regional, nu exista Divizia C)

prezente – reprezentanții AJF Dolj – președintele Horațiu Stănescu, vicepreședintele Florea Spănu, președintele Comisiei Județene a Arbitrilor, reputatul arbitru, o mândrie a oltenilor și nu numai, Sebastian Colțescu, arbitru FIFA și de titratul cavalier al fluierului, arbitru FIFA, distinsul domn Radu Petrescu, de spectatori care s-au comportat exemplar, cei mai mulți veniți de la Calafat să-și susțină echipa de suflet și au făcut-o în mod civilizat, fiind al doispzezecelea jucător al echipei favorite și, nu în ultimul rând, de cele două echipe care s-au străduit să se comporte la înălțime, fiecare jucător încercând să-și valorifice la cote superioare talentul cu care natura l-a înzestrat. Asadar, în tribune s-au aflat doi arbitri FIFA!

Așa cum spuneam și în prezentarea făcută la stadion, Băileștii a avut onoarea să găzduiască finala Cupei României, faza județeană, dar, fără a fi considerați lipsiți de modestie, merita

și ceea ce este, în opinia noastră cel mai important, moderna bază sportivă, o adevărată bijuterie, cu tribune strălucitoare și primitoare, asigurând condiții optime de vizionare a unui spectacol fotbalistic, gazonul bine întreținut și de bună calitate fiind și el la înălțime, spre bucuria fotbalistilor. Din acest punct de vedere, apreciem la superlativ înspătașia diriguitorilor AJF Dolj de a alege Băileștii, al doilea municipiu din județ după Craiova, alegerea având și o conotație sentimentală, răsplătind astfel generozitatea sponsorului, distinsul domn Laurențiu Diaconescu, și eforturile directorului clubului, Florin Duinea, cei care prin pasiunea pentru fotbal, prin noblețea întreprinderilor dumealor, prin perseverență și mult bun-gust au schimbat radical fața stadionului care a căpătat o altă înfățișare, bătrâna cu riduri devenind o cochetă "domnișoară".

► Continuare în pag. 8

Un buchet și o plachetă pentru Doamna dr. Lydia Stoian-Stumper

Vineri, 9 iunie, la Spitalul din Băilești, căruia dna. dr. Lydia Stoian-Stumper i-a dăruit aparatură medicală modernă, oficialitatea locală, profitând de faptul că Domnia Sa venea la spital într-o problemă de familie, într-un cadru festiv ad hoc – știind că doamna dr. evită publicitatea – din respect pentru decență - i-a înmănat prin dl primar Costel Pistrițu, un buchet de flori și o plachetă pentru noblețea cu care a înțeles să revină periodic acasă din Germania și Elveția și deosebit de discret să înzestreze Spitalul și Biserica Sf. Nicolae, din locul casei părintești și al celorlalți membri ai familiei Domniei Sale.

Cu modestia ce o caracterizează, dna. doctor a mulțumit oficialității băileștene și a subliniat – chiar dacă nu mai era nevoie – faptul că, deși departe de țară, a fost întotdeauna aproape cu inima, cu deosebire de Băilești, în care și dorm somnul de veci părinții D-sale, ambii dascăli implicați cu dăruire ani și ani în educarea copiilor băileșteni.

La scurta festivitate a participat conducerea spitalului, precum și corpul medical care a înțeles, astfel, cum trebuie prețuit un coleg din altă generație.

Redacția

Unanimitate la o ședință “liniștită”, în limitele normalității

În baza Dispoziției 587/17.05.2017 a Primarului Municipiului Băilești, în ultima zi a lunii Iulie, s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a CL, la care au fost supuse dezbaterii 13 proiecte de hotărâre.

Conform uzanței, dl. secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, votat în unanimitate și a invitat-o pe dna. Amalia Năstase, președinte de ședință, să treacă la pupitrul de comandă. La rândul său, aceasta a adresat dlui. primar C. Pistrițu rugămintea de a prezenta ordinea de zi, iar după lecturarea acesteia, preluându-și atribuțiile, a supus-o votului, ordinea de zi înfrunzind sufragiile tuturor “parlamentarilor” locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind aprobarea și virarea sumei de 60 mii lei, care reprezintă capital social aprobat prin HCL 27/29.01.2017, la SC Salubritate Băilești SRL, se stipulează că, având în vedere HCL 50/2017 referitoare la aprobarea bugetului UAT prin care a fost prevăzută suma de 60 mii lei pentru majorarea capitalului social, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre în formularea: 1. Se aprobă majorarea capitalului social al SC Salubritate Băilești SRL cu suma de 60 mii lei, aport de capital al municipiului Băilești; 2. Se virează suma de 60 mii lei în contul SC Salubritate Băilești SRL pentru a fi folosită conform anexei care face parte din prezenta hotărâre; 3. Se aprobă Actul consitativ cu majorarea de capital conform art. 1.

La întrebarea dlui. M. Pistrițu referitoare la perioada când se vor executa reparațiile pentru utilajele din dotarea societății, dl. P. Mitroi, administrator a avansat ca termen maximum o lună. Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi “pentru”, dl. P. Pelea s-a abținut ca fiind incompatibil, deoarece este încadrat la societate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă virarea sumei de 350 mii lei în contul SC Utilități Băilești SRL, se menționează că având aceeași motivație și în baza aceluiași acte normative ca și în cazul expunerii de motive pentru proiectul anterior, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: “Se aprobă virarea sumei de 350 mii lei în contul SC Utilități Băilești SRL, pentru a fi folosită conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre”.

Edilul-șef a dat citire unei adrese primite cu o zi înainte prin care se face cunoscut că avem obligația să punem bazele serviciului de iluminat public prin societatea noastră, exprimându-și satisfacția că *noi am fost cu un pas înainte* și a menționat că trebuie să se facă acest lucru, întrucât în caz contrar riscăm să primim amenzi.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea art.3 al HCL 51/31.03.2017, se precizează că, dând curs Raportului 15356/24.05.2017 întocmit în baza prevederilor Legii 209/2016 pentru modificarea și completarea OUG 193/2002 privind introducerea sistemelor de plată, iar în noul caiet de

sarcini se precizează că valoarea estimată a tranzacțiilor pentru plata cu cardul prin POS la ghișeele Primăriei Municipiului Băilești până la data de 31.12.2017 se ridică la suma de 608 mii lei, valoarea estimată a tranzacțiilor prin Sistemul Național Electronic de Plată online a taxelor și impozitelor utilizând cardul bancar până la 31.12.2017 se ridică la suma de 182 400 lei și numeralul estimat al transferurilor de sume din contul colector unic în contul din Trezoreria Municipiului Băilești până la 31.12.2017 este de 167 tranzacții, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre, potrivit căreia: “Se modifică caietul de sarcini numărul 8668/24.03.201, aprobat prin HCL 51/31.03.2017, conform anexei alăturate care face parte integrantă din prezenta hotărâre”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se mandatează reprezentantul CL de a vota în Adunarea Generală Ordinară a Acționarilor Companiei de Apă SA Oltenia în data de 29.05.2017 ora 14.00 se stipulează că, dând curs adresei din data de 11.05.2017 a societății menționate, înregistrată sub numărul 6706, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: “Se desemnează doamna Bălan Victoria-Vera, consilier local, să voteze ordinea de zi în AGA la Compania de Apă Oltenia SA în Adunarea Generală Ordinară care va avea loc pe data de 29.05.2017, ora 14.00”. La propunerea dlui. Primar C. Pistrițu, aprobată în unanimitate, s-a stabilit ca hotărârea să fie reformulată astfel: *Se mandatează doamna Bălan Victoria-Vera, consilier local, să voteze ordinea de zi în AGA la Compania de Apă Oltenia SA, în adunările generale ordinare și extraordinare care vor avea loc în cursul anului 2017.*

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se revocă HCL 53/2017, se menționează că, având în vedere că Instituția Prefectului județului Dolj a considerat nelegală această hotărâre, conform art. 187, al. 10, lit. b din Legea 95/2016, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, conform căreia: “Se revocă HCL 53/2017”.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea statutului de funcții la Spitalul Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, se precizează că prin adresa 2537/25.04.2017 conducerea unității medicale solicită modificări în statutul de funcții, anulari și suplimentări, după cum urmează: Poziția 87, asistent medical debutant PL, cl12 – asistent medical PL, cl41; Poziția 90, asistent medical debutant PL, cl17 – asistent medical PL, cl 41; Poziția 90, asistent medical debutant PL, cl17 – asistent medical PL, gr2, cl47; Poziția 120, registrator medical debutant, gr1, cl23 – registrator medical, gr1, cl45; Poziția 213, muncitor III, gr5, cl19 (bucătar) – muncitor II, gr5, cl21 (bucătar) începând cu data de 01.05.2017. Ținând seama de cele solicitate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, potrivit căreia: “Se aprobă modificarea statutului de funcții la Spitalul Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, conform anexei alăturate”.

În expunerea de motive la Proiectul

de hotărâre prin care se aprobă indicatorii tehnico-economici privind proiectul **Siguranța circulației pe străzile modernizate din municipiul Băilești, județul Dolj – indicatoare rutiere**, se stipulează că pentru asigurarea fluentei mijloacelor de transport și evitarea accidentelor pe arterele rutiere, este necesară semnalizarea corespunzătoare a intersecțiilor de străzi și executarea de marcaje rutiere. Având în vedere că autoritatea locală a întocmit documentele tehnico-economice cu privire la semnalizarea rutieră pentru străzile modernizate și reabilite cu finanțare din fonduri europene și din fonduri proprii, urmând a se monta 875 de indicatoare de circulație rutieră din metal și indicatoare rutiere pentru pietoni, lungimea străzilor pe care se vor face aceste lucrări fiind de circa 30 km, executivul a solicitat CL emiterea unei hotărâri prin care: 1. Se aprobă obiectivul de investiții **Siguranța circulației pe străzile modernizate din municipiul Băilești, județul Dolj – indicatoare rutiere**; 2. Se aprobă indicatorii tehnico-economici, după cum urmează: valoare totală - 511 109 lei; valoare C+M – 459 256 lei.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă reactualizarea nomenclaturii stradale proprii, se menționează că, dând curs adresei 13952/2017 prin care Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCP) face cunoscut că, în baza Legii 7, Legea Cadastrului și Publicității Imobiliare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin art. 4, alin. q, stabilește ca atribuție pentru ANCP realizarea, actualizarea și administrarea Registrului Electronic Național al Nomenclaturilor Stradale (RENNS), executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, conform căreia: “Se aprobă reactualizarea nomenclaturii stradale din municipiul Băilești, județul Dolj”.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă repartizarea unei locuințe din fondul locativ al municipiului Băilești, se precizează că, având în vedere că în urma desfășurării anchetei sociale din data de 02.05.2017, s-a stabilit lista de priorități, iar dna. Nacu Stela a obținut 35 de puncte, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: “Se aprobă repartizarea unei locuințe din fondul locativ al municipiului Băilești, conform anexei alăturate care face parte integrantă din prezenta hotărâre”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă repartizarea profitului la SC Paza CLB SRL pe anul 2016, se stipulează că, ținând seama de faptul că prin adresa 1745/23.05.2017 conducerea societății face cunoscut că la sfârșitul anului 2016 capitalul total a fost de 56 385 lei, iar profitul de 7 267 lei, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL potrivit căreia: “Se aprobă repartizarea profitului pe anul 2016 la SC Paza CLB SRL, conform anexei alăturate care face parte integrantă din prezenta hotărâre”.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se revocă HCL 41/

2017, se menționează că, având în vedere Referatul Instituției Prefectului județului Dolj, prin care această hotărâre a fost considerată nelegală deoarece *nu a întrunit cvorumul necesar pentru a fi adoptată*, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: “Se revocă HCL 41/28.02.2017”.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă concesionarea de pășune pentru crescătorii de animale, se precizează că suprafața de pășune rămasă în administrarea CL este de 318,65 ha, pășune vechi și 40,44 ha, pășune nouă amplasată în sectorul Balasan și înființată în anul 2016, iar cele 318,65 ha pășune vechi sunt amplasate astfel: sectorul Gabroveni – 51,35 ha; sectorul Colănești – 196,05 ha; sectorul Becherești – 71,25 ha care se pot concesiona crescătorilor de animale. Având în vedere cele menționate, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: 1. Se aprobă concesionarea suprafeței de pășune vechi crescătorilor de animale de pe raza municipiului Băilești care au înscrise animale în Registrul agricol și în Registrul național al exploataților al exploataților, 318,65 ha; 2. Se acordă gratuit crescătorilor de animale de pe raza municipiului Băilești care au înscrise animale în Registrul agricol și în Registrul național al exploataților suprafața de 40,44 ha pășune nouă în sectorul Balasan; 3. Se aprobă prețul de pornire a licitației în vederea concesionării pășunilor de 60 lei/tonă masă verde/an; 4. Se aprobă caietul de sarcini pentru concesionarea pășunilor, conform Anexei 1; 5. Se aprobă modelul contractului de concesiune, conform Anexei 2.

Dl. M. Pistrițu a propus unele modificări în caietul de sarcini la poziția 5, *clauze financiare*, astfel: taxa de participare la licitație (care se restituie ofertanților) să fie de 150 lei, în loc de 5 lei, cât apare în caietul de sarcini; garanția de participare la licitație – 100 lei, față de 10 lei propusă (se restituie contractanților în baza cererii depuse de aceștia). De asemenea, a propus obligativitatea participanților la licitație de a prezenta cazierul fiscal și constituirea unei comisii de selecție a solicitărilor, toate propunerile fiind aprobate în unanimitate. În urma discuțiilor s-a aprobat ca din comisie să facă parte 3 consilieri – Gh. Gliba, P. Pelea și M. Pistrițu, urmând ca cei doi membri reprezentanți ai autorității locale să fie numiți prin decizie a Primarului Municipiului Băilești. Dl. St. Grigore a precizat că nu se dă gratuit, licitația pornește de la 60 lei/tonă masă verde/an, iar până la licitație pășunatul este gratuit. Deoarece dl. M. Pistrițu a făcut mențiunea că sunt amenzi pentru neplata chiriei în valoare de circa 270 mil lei vechi, și a opinat ca cei care nu și-au plătit datoriile să nu fie primiți la licitație, dl. primar a fost de părere că trebuie precizat ca un crescător de animale să nu aibă debite la data organizării licitației, măsură pe care a considerat-o corectă și morală. Să se primească dosarul de înscriere, dar dacă nu achită debitul, nu are drept de participare la licitație.

În expunerea de motive la Proiectul

de hotărâre prin care se modifică unele articole din HCL 32/2017 privind asocierea municipiului Băilești prin CL cu: comuna Afumați, comuna Galiciuca și cu SC Paza CLB SRL Băilești, se stipulează că, dând curs solicitării unor unități administrativ-teritoriale de asociere pentru înființarea unui operator regional care are activitățile corespunzătoare SC Utilități Băilești SRL, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: 1. Se modifică art.1 al HCL 32/2017 astfel: “Se aprobă asocierea municipiului Băilești prin CL cu sediul în Băilești, str. Prințul Barbu-Alexandru Stirbey, 13 CUI 5002240 cu comuna Afumați, prin CL Afumați, cu sediul în comuna Afumați; cu comuna Galiciuca prin CL Galiciuca, cu sediul în comuna Galiciuca și cu SC Paza CLB SRL Băilești cu sediul în municipiul Băilești, str. Revoluției 1”; 2. Se modifică art. 6, alin. 2 din HCL 32/2017 astfel: “Capitalul social este deținut de către asociați, după cum urmează: a. Consiliul Local al municipiului Băilești, aport de capital social 99,57%, reprezentând un număr de 34 848 părți sociale cu o valoare nominală de 10 lei/parte socială și în valoare totală de 348 480 lei, participare cu profit 99,57% și participare cu pierderi 99,57%; b. Consiliul Local al comunei Afumați, aport de capital social 0,14%, reprezentând un număr de 50 părți sociale cu o valoare nominală de 10 lei/parte socială și în valoare totală de 500 lei, participare cu profit 0,14% și participare cu pierderi 0,14%; 3. Consiliul Local al comunei Galiciuca, aport de capital social 0,14%, reprezentând un număr de 50 părți sociale cu o valoare nominală de 10 lei/parte socială și în valoare totală de 520 lei, participare cu profit 0,15% și participare cu pierderi 0,15%”; 3. Se aprobă actul constitutiv al SC Utilități Băilești SRL, conform Anexei 1 la prezenta hotărâre; 4. Se modifică art. 7 al HCL 32/2017 în sensul că se numește administrator al societății domnul Enache Cristian-Daniel, cetățean român, domiciliat în Băilești, str. Panduri 102, născut la data de 14.09.1982, în Băilești, jud. Dolj, posesor al CI seria DX nr. 837946, eliberată la data de 19.03.2012, CNP 1820914161690, pe o perioadă de maximum 6 luni de la înregistrarea societății la Registrul Comerțului; 5. Secretarul UAT va asigura comunicarea prezentei hotărâri autorităților și persoanelor interesate.

Parafrazând titlul unei nuvele a marelui scriitor Marin Preda – *O adunare liniștită*, vom menționa cu satisfacție că am avut privilegiul de a asista la o ședință *liniștită*, în limitele normalității, iar aprobarea în unanimitate (singura abținere având ca motivație incompatibilitatea) a proiectelor de hotărâre vine în sprijinul modestei noastre opinii.

Gheorghe GHEORGHISAN

Lecturile unui pensionar

ANA-VICTORIA PĂTRA “CAIETE”

Motto: “Nici să iubești, nici să urăști, iată jumătate din toată înțelegiunea; să nu spui nimic, să nu crezi nimic, iată cealaltă jumătate”.

(William Shakespeare)

Mărturisesc că m-au atras dintotdeauna cărțile despre orașul meu natal, fie că aparțineau unor clasici ai literaturii (Duiliu Zamfirescu), fie unor scriitori băileșteni (pornind de la Florin Chirițescu, Petre Anghel, Valentin Turcu și alții).

De aceea, am citit cu interes voluminoasa carte autobiografică a profesoarei Ana-Victoria Pătra și intitulată, aparent nesemnificativ, “**Caiete**” (apărută la Editura “Grai și suflet”, București, 2017). Am reconstituit cu ușurință traseul formării intelectuale și civice a autoarei, cu studii gimnaziale în Băilești, Școala Normală la Craiova și facultatea la Cluj. I-am desprins activitatea profesională: pedagogă, învățătoare și profesoară de Pedagogie-psihologie în Ardeal (lângă Reghin), în Băileștii natal, apoi la Tg. Jiu după care, din motive medicale, la numai 45 de ani, se pensionează și se stabilește la Craiova și, în fine, spre sfârșitul vieții, la București.

Cartea apare postum, prin grija unicului fiu al autoarei, Cristian Pătra, pe care am avut onoarea de a-l cunoaște personal la recentul pelerinaj în Capitală, ocazionat de pomenirea lui Amza Pellea.

Ca orice carte memorialistică, volumul Anei-Victoria Pătra are un conținut eclectic, singurul criteriu respectat fiind cel cronologic, scriitoarea conturând cu realism imaginea României secolului trecut, cu precădere a perioadei interbelice și, în special, anii zbuciumați care au urmat ultimului război mondial, cu ororile unui regim politic adus de tancurile sovietice.

Amintirile detaliate consemnate de către autoare fac astfel o radiografie cvasicompletă a societății românești dintre cele două războaie, care coincide cu primii ani ai copilăriei și adolescenței sale. Ana-Victoria Pătra furnizează o serie de amănunte, în bună măsură necunoscute marelui public. Astfel, cititorul află că, deși filogerman, Petre Carp, a acceptat decizia Consiliului de Coroană și fiii săi au murit eroic pe frontul împotriva nemților. Aceeași atitudine patriotică a manifestat și scriitorul Mihail Sadoveanu, al cărui mezin, Miha, a căzut la Câmpia Turzii. (Îmi amintesc, din evocările surorii lui, Profira, că acesta scrisese deja un roman, intitulat “Ca floarea câmpului”).

Printre alte mărturii ale frământărilor epoci în care a trăit, autoarea evocă și episodul deportării țiganilor la Bug, în

Transnistria, salutând decizia Marelui Antonescu, exasperat de furturile interminabile imputabile acestei etnii. De asemenea, își amintește de ascensiunea legionarilor, asasinarea lui Iorga și a lui Armand Călinescu, instabilitatea monarhică și politică a țării și norii sumbri ai iminenței conflagrații. Emoționantă până la lacrimi este secvența scurte întâlniri, permise de autorități, între românii din Regat și cei separați prin Diktatul de la Viena, în Ardealul de Nord. Scena, la care autoarea a fost martor ocular, a avut loc la punctul de frontieră de la Feleac, prin 1942-43!

După încheierea războiului, Ana-Victoria Pătra dedică numeroase pagini acuzațiilor furibunde la adresa noilor guvernanti, denunțând distrugerea intelectualității și a vechilor clase sociale (Canalul Dunăre-Marea Neagră și deportările din Bărăgan), colectivizarea forțată a agriculturii, naționalizarea industriei, transformarea României într-o anexă jalnică a Rusiei Sovietice, șocul anexării Basarabiei și Bucovinei la Imperiul roșu, demolarea învățământului românesc.

Tonul caustic al reconstruirii trecutului va continua și în evocarea climatului politic postdecembrist, în denunțarea practicilor comuniste care au supraviețuit – logic sau miraculos – scriitoarea deplângând jertfa unor oameni, majoritatea tineri, care au plătit cu sânge dreptul la o viață liberă și al căror sacrificiu, în multe situații, s-a dovedit zadarnic...

Dar rândurile de față, simple impresii de lectură, fără pretenții de instanță morală sau artistică, intenționează să decupeze, din ampla evocare a autoarei, mai ales imaginile de altădată ale orașului nostru; să reînvie figurile unor localnici – cunoscuți sau doar anonimi – care au împrumutat Băileștilor propria lor personalitate și care merită să fie protejați de vâlul uitării. Autoarea recrează imaginea unei generații care și-a împlinit strigătele de bucurie cu geamătul durerii și cu oftatul suferinței iar cititorul de azi încearcă să recompună acea atmosferă interbelică ai cărei “actori” au trecut, deja, în lumea umbrelor...

Astfel, din bogata galerie a acestor băileșteni, voi menționa doar câteva nume: părinții autoarei, Ica și Nițu Ionescu, fratele ei Ștefan, violonist de talent, mort prematur în război. Ar urma învățătorii Chiril Pătruț și Gogu Triculescu, dascălii Nicușor Dreșcă, Ago Voinea, Ticu Staicu, Mihai Gheșescu, medicii Ciuta și Ochea, preoții Nicu Segărceanu, Marin Ionescu și Alexandru Marin. La fel, apar în amintirile doamnei Pătra și alte figuri reprezentative, cum sunt arhitectul Sandu Culescu, bibliofiliul Gicu Teculescu, Vlad Florescu (mai târziu, director al Muzeului Bruckenthal din Sibiu), Costică Ivanovici, viitor director LAR, negustorul Ilie Oprian, Aurel Munteanu, Tală Ristea, vizitiul Patalache (prezență pitorească și în romanul monografic al lui Florin Chirițescu), exotica lăutar Sândică Chiorul. Nu lipsesc nici figurile amuzante sau surprinse în ipostaze asemănătoare, precum profesorul Ion Popa, unchiul autoarei Ionel Mihăilescu și fratele

acesteia, Marian Ionescu (Grecu). Toți aceștia, cândva locuitori respectabili ai urbei noastre, zac acum sub colbul uitării...

Nu mai puțin încărcate de nostalgie sunt paginile despre locuri dragi autoarei; vârstnicii tresar când întâlnesc în carte imaginea Grădinii Publice, locul unde au visat nenumărate generații de tineri, studenți și elevi. La fel, este pomenită și frumoasa locuință a farmacistului Popescu (vizavi de parc, deținută în prezent de Gabi Florescu) și, amănunt insolit, Cantonul dintre Gară și Cileni, unde, pe vremuri, “era un pâlă de arbori”. De fapt, elementele de toponimie și geografie locală apar mereu în prima parte a cărții: pădurea de la Turțani, școlile din oraș și, desigur, Strada Mare.

Paginile memorialistice ale doamnei Anișoara Pătra conțin numeroase și interesante incursiuni în istoria locală, a orașului și a împrejurimilor. Monarhistă convinsă, scriitoarea menționează că, la 1866, băileștenii s-au deplasat cu căruțele pe soseaua Tr. Severin-Craiova-București, pentru a-l aclama pe Prințul Carol. Peste unsprezece ani au fost martorii fărâșirii Independenței naționale, încurajând trupele care se îndreptau spre Calafat și Vidin (așa cum se știe, episodul a fost consemnat și de Duiliu Zamfirescu în romanul său “În război”).

Limite ideologice, de deasă, o determină însă pe autoare să minimalizeze desfășurarea răscoalei de la 1907 în Băilești, pretinzând că ar fi murit un singur om, și acela străin de oraș, venit de peste Dunăre, în urma unui incident fără legătură cu evenimentele. Monografiile locale, dar și propriile mele amintiri indirecte – bunica mea a fost “victimă colaterală” – mă obligă să amendez afirmațiile scriitoarei...

În continuare însă, doamna Pătra consemnează o serie de detalii autentice ale istoriei postbelice a așezării noastre: exodul refugiaților basarabeni din Ismail, care găsesc în Băilești limanul izbăvitor în fuga lor precipitată din calea puhoaielor roșii sau distrugerea troitei din Parc, ridicată pe cheltuiala studenților localnici, de către profesorul Tită Serbănescu; seceta din anii ‘46/‘47 și aflulxul de copii moldoveni aduși de părinții lor în Băilești pentru a-i feri de spectrul cumplicit al foametei.

Ca dascălă în orașul natal, scriitoarea se confruntă cu obsesiile noii orânduiri comuniste: alfabetizarea, colectivizarea și, drept efect, pulverizarea școlii românești, sălbăticia încasării cotelor de cereale și, chiar, ingerința brutală a Securității în viața tineretului studios.

O componentă importantă a cărții o constituie contactul autoarei cu marea cultură universală și națională. În

numeroase pagini ale volumului, Anișoara Pătra face trimiteri la scriitori cunoscuți – Mihai Eminescu, Vasile Voiculescu, Octavian Goga, frații Ionel și Păstorel Teodoreanu, Radu Gyr, Ștefan Augustin Doinaș. Are pasiuni muzicale pentru Mozart, Handel, Vivaldi, Brahms, Edvard Grieg sau Iosif Ivanovici, cunoscutul dirijor și compozitor timișorean, autor al și mai cunoscutului vals “Valurile Dunării”. Îl evocă pe Vasile Vasilache, partenerul lui N. Stroe, mort la cutremurul din 1940 la blocul Carlton. Amintește de Conservatorul “Cornetti vechi lăcaș de cultură al Craiovei” sau de genialitatea lui Brâncuși și a “Coloanei Infinitului”, dar îi disprețuiește pe gorjenii ignoranți, care nu apreciază creația marelui artist. Este prietenă bună cu savantul arheolog C. Nicolaescu-Plopșor sau cu compozitorul Constantin Băciu. La Cluj a fost studenta lui Lucian Blaga, Liviu Rusu, D. Popovici și a scriitorului Victor Papilian apoi, la rândul ei, a fost pedagogă și profesoară pentru actorii Margareta Pogonat și Dumitru Furdul.

În fine, spre sfârșitul vieții, își rememorează cu ajutorul unor emisiuni Tv preferința pentru muzica adevărată, clasică – simfonică, operă și operetă – menționând nume celebre ca Sergiu Celibidache, Vladimir Orlov, Ileana Cotrubaș, Victoria Cortez, Mariana Nicolesco sau Marina Crilovici. După cum trebuie remarcate dese conexiuni cu folclorul și etnografia, istoria, filosofia, artizanatul, muzeistica, teatrul sau filmul. Iar în tinerețe se numără printre pionierii mișcării teatrale băileștene, cu montări ale unor piese celebre din patrimoniul național: “O scrisoare pierdută”, “Titanic-Vals”, “Patima Roșie”, jucate de studenții localnici în salonul Hotelului Culescu.

După aceste laconice constatări, se poate desprinde cu ușurință portretul spiritual al scriitoarei Ana-Victoria Pătra. Încă de la începutul evocărilor se remarcă sensibilitatea, memoria afectivă extraordinară, sinceritatea, acuitatea simțurilor, nostalgia trăirilor familiale, o înaltă dimensiune etică, morală, cultivarea prețioaselor valori ale umanității: familia, dragostea, corectitudinea, cinstea, cultul înaintașilor, regretul melancolic al trecerii timpului, respectul pentru orașul natal.

Autoarea dovedește o deosebită capacitate de a reinvia o epocă - anii dintre cele două războaie mondiale și perioada următoare – cu năzuințele, decepțiile și durerile oamenilor, cei mai mulți localnici, unii – figuri familiare băileștenilor mai vârstnici de azi.

Pentru sistemul de valori în care a crezut Ana-Victoria Pătra se cuvine subliniați viziunea ei asupra menirii dascălilor: *în primul rând să faceți (din copii) oameni adevărați. Să păziți să*

nu se piardă zestrea morală și spirituală pe care neamul nostru o moștenește din străbuni. Iar în alt capitol, elogiul adus slujitorilor școlii este sugestiv: ne-au deschis ferestre spre lume și ne-au trezit setea de cultură!

Am lăsat la urmă numeroasele comentarii politice, care ocupă un spațiu majoritar în a doua parte a cărții. Devine evident că autoarea, supusă unei boli chinuitoare (poliartrită) și intuind deznodământul, are accese de mizantropie care-i modifică esențial atitudinea literară. Din această perspectivă, ea întinde un deget acuzator asupra fărâdelegilor orânduiri comuniste și continuării acestora, într-o formă mai subtilă și nuanțată, după doborârea lui Ceaușescu. De aceea nu voi insista pe excesul de comentarii politice anticomuniste – indiscutabil juste și justificate; este, probabil, modul în care autoarea își elimină toxinele și frustrările ideologice dobândite în anii lungi de “democrație populară” (suprapuși de inactivitatea datorată bolii). Totuși, palierul considerațiilor politice devine disproporționat în economia volumului, în capitolele finale comentariul politic fiind aproape total.

În plus, cititorul poate constata că se produce și o radicalizare a limbajului, autoarea folosind unele expresii cu cuvinte triviale, injurioase, din care, spre a-i respecta postumitatea, nu voi exemplifica. Repet, tot sau aproape tot ce susține doamna Pătra este adevărat, verificabil istoric. Doar că insistența obsesivă și fanatismul afirmațiilor, dublate de un ton extrem de violent vin în contradicție cu meritele artistice și omeneste remarcate în prima parte a lucrării. De altfel, în clipe de sinceritate lucidă, autoarea însăși își recunoaște limitele: *o rigiditate a gândirii mele nu-mi permite să-mi iert nici mie nici alor mei ce mi se pare nepotrivit. Sau, și mai sugestiv: Am devenit și eu mai intolerantă, mai rea și mai obsedată de viața politică. Uneori îmi reproșez acest lucru. Iată de ce mi-am permis să folosesc drept motto un citat din William Shakespeare, utilizat chiar de Anișoara Pătra însăși!*

Conchizând, se poate aprecia că, totuși, meritele cărții – și ale scriitoarei – sunt predominante: aceasta este absolut sinceră în ceea ce susține, are o memorie fenomenală și o inteligență ieșită din comun, dublate de o cultură impresionantă. Posedă simțul detaliului, sentimentul dreptății, respectul pentru valorile umanității. Și, nu în ultimul rând, manifestă o prețuire constantă pentru propriile ei rădăcini, pentru Băileștii natal.

Cu speranța că rândurile de mai sus se constituie într-o invitație la lectura cărții,

Marian PIRNEA

O activitate prestigioasă, cu puternic caracter formativ

În programul elaborat de organizatori, Școala Gimnazială nr 3 Băilești, pe pliantul ce anunță și invită pe cei dornici să participe la simpozionul județean *Școala Altfel pentru toți și pentru fiecare*, ediția a VI-a, 9 iunie 2017, apare un inspirat Motto: *Spune-mi și voi uita. Arată-mi și poate voi ține minte. Implică-mă și voi înțelege* (Confucius), ceea ce dezvoltă foarte bine felul de a înțelege gândirea acestor dascăli minunați de la nr. 3, pentru a face activități extraordinare cu elevii în afara orelor de curs, în afara școlii. Ca să înțelegem mai bine, educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor. Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. În școala contemporană se impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional apare ca o necesitate. Activitățile extracurriculare

sunt o modalitate de a înscrie școala în viața comunității, de a lărgi orizontul de cunoaștere al copiilor, de a le stimula curiozitatea și sentimentul de apartenență. Acest proiect este gândit ca o modalitate de dinamizare a relațiilor dintre instituțiile locale, școli, cadre didactice și elevi. Activitățile extrașcolare au un caracter nonformal, o altfel de școală. Se încearcă dezvoltarea relației umane între profesor și elev, pentru că în cele 50 de minute nu este suficient timp pentru a înțelege elevul sau invers. Aceste activități sunt special făcute pentru a ieși din anumite tipare sau, imaginar, din regulile școlii. Toate școlile din Băilești au organizat sau ar fi trebuit să organizeze astfel de activități altfel decât la școală. Fiecare școală caută parteneri în educație pentru desfășurarea unor astfel de activități, reprezentanții instituțiilor și nu în ultimul rând părinții sunt cei cărora li se cere multă, foarte multă implicare.

Această manifestare de suflet a început cu dansuri populare oferite de Grădinița nr. 7, coordonator Sprincenatu Eugenia, continuând cu melodii populare interpretate de o voce superbă, Cioacă Elena-Andreea, coordonator Mitrică Vasilica. Clasa pregătitoare, clasele a II-a și a III-a de la Balasan au prezentat un moment umoristic, coordonat de Paula Neicu. Nu a lipsit nici parada ECO a Grădiniței nr.5, coordonată de Poenaru Oana și Gavrilă Gabriela, urmată tot de o prezentare a costumelor ce imitau personajele din poveste a Grădiniței nr.7, coordonată de Paraschiv Monica și Pătrașcu Emilia. Clasa I Balasan a doamnei Vădeanu Elisabeta ne-a încântat

privirile cu un frumos dans popular *Alunelu*, după care a fost prezentată o scenetă a clasei a V-a sub îndrumarea dlui Coșereanu Dragos. Ultimii, dar nu cei din urmă, elevii clasei a VI-a sub coordonarea dnei Bădele Daniela, au interpretat la un alt nivel pentru vârsta lor, dramatizarea fabei *Bivolul și coțofana*.

După spiciul de încheiere și de mulțumire pentru cei prezenți că au dat curs invitației de a participa la asemenea eveniment extrascolar, doamna director al Școlii Gimnaziale nr.3, Angela Staicu, a invitat la cuvânt pe primarul municipiului, dl Costel Pistrîțu, și apoi pe cei patru invitați, cetățeni de marcă ai urbei noastre, dl Gheorghe Gheorghisan, dl Marian Pirnea, dl Valentin Pirnea și dna Niculina Sandu.

În intervenția Domniei Sale, edilul-șef a spus printre altele: *Mă bucur că m-ați invitat și că pot fi alături de copii, părinți și cadre didactice, să iau parte*

la bucuria tuturor. Apreciez talentul tău, Cioacă Elena-Andreea, faptul că lupți să ajungi cât mai sus și, mai ales, că ești hotărâtă să te menții acolo sus. Te felicit, ca și pe ceilalți, și sper că în curând să faci parte din Ansamblul Bobocica, al Casei de Cultură Amza Pellea Băilești. Este o mare bucurie să ne vedem cât mai des speranțele care vor contribui la prosperitatea localității noastre, pentru că n-o să vină cei de la Craiova sau alții să ne ridice în slăvi și să ne evidențieze meritele. Noi trebuie să fi muniți, să ne respectăm, să ne promovăm valorile. Ați realizat un simpozion reușit, cu valențe educative iar socializarea pe care o faceți este de bun augur. Rezultatele pozitive trebuie să se vadă. Bucuria cea mare este că în educație prin ceea ce facem avem cu toții satisfacție. Admir voința unora și eforturile încununate de succes care ne fac mândri și ne dau posibilitatea să ne simțim nu mai prejos decât cei care fac educație în municipiul Craiova. Este de dorit ca cei mai buni copii să rămână aici, la liceul nostru, pentru a finaliza partea de învățământ, să se analizeze cu maturitate în consorțiu școlar situația potențialului fiecărei școli, a fiecărui elev, a cadrelor didactice pentru a acționa împreună în vederea stopării fenomenului de plecare a elevilor la licee din Craiova, mai ales că orice copil se simte mai bine în familie și se poate realiza. Vă urez succes tuturor în drumul spre devenire, un drum anevoios dar și plin de satisfacții!

A continuat în același ton de armonie și plin de optimism, dl prof

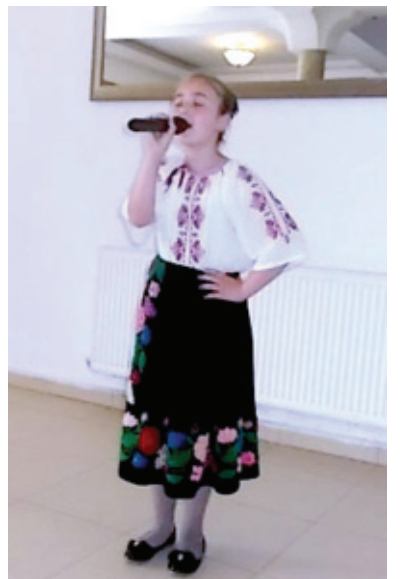
Marian Pirnea: *Vă mulțumesc mult pentru invitația pe care mi-ați făcut-o, și să vă spun că în cei 40 de ani de carieră, am avut șansa de a profesa în toate școlile din oraș, cu excepția Școlii numărul 3 unde, culmea, cu aproximativ 60 de ani înainte absolvisem cursurile gimnaziale chiar la această școală, dar am urmărit cu interes viața școlii în perioada ce a urmat și pot să vorbesc oricând și oricât despre această școală dragă mie. Urmărind statutul dascălului, nu pot să spun că ne lăudăm, că o ducem prea bine, nu mă refer neapărat la aspectele financiare sau la recente dispute televizate legate de cele patru luni de concediu de care beneficiază cadrele didactice, ci m-aș referi mai degrabă la prestigiul, la imaginea dascălului în oraș. Vreau să vă mărturisesc că dacă mă întreabă cineva cum mă simt, îi pot spune că îmi pare rău că sunt bătrân, dar mă bucur că sunt pensionar, pentru că știu cu câte probleme se confruntă dascălii în ziua de astăzi. Particip destul de des la activități culturale în oraș și observ că sunt acolo foarte puține cadre didactice, foarte puțini dascăli, i-aș număra pe degetele de la o mână, nu mă refer la profesorii pensionari, pentru că nici aceștia nu sunt foarte des întâlniți acolo. De aceea, recomand tinerilor dascăli să contribuie la reabilitarea acestui statut, statutul de dascăl, la refacerea prestigiului acestuia, știind că într-o vreme mai îndepărtată, într-o comunitate preotul și dascălul erau figurile reprezentative. În încheiere, vreau să vă mulțumesc încă o dată că m-ați invitat, vă spun că am venit din plăcere și voi mai veni, iar dacă dorește cineva să facă o monografie a școlii, pot ajuta cu niște informații, fotografii. Principalul este să gasim timpul și dispoziția pentru așa ceva și să vă mai rog încă o dată să contribuiți la refacerea și la prestigiul dascălului. Vă felicit cu ocazia acestei activități, cu ocazia sfârșitului de an școlar și a vacanței de care se vorbește atât de mult.*

După această cuvântare elogioasă în care s-a cerut insistent să se muncească asiduu pentru refacerea statutului de dascăl de odinioară, dl prof. Marian Pirnea a predat ștăfeta unui alt profesor pensionar de vază a școlii băileștene, prof. Gheorghe Gheorghisan.

Vreau să mă adresez dumneavoastră cu foarte mare bucurie, și nu exagerez cu nimic, dar să știți că și cu mari emoții. Voi pleca de la ideea că ce e mult nu e bun pentru că plictisește, ce e foarte puțin nu e bun pentru că nu convinge. Ieri, când doamna director m-a invitat, i-am răspuns că îmi e imposibil să ajung astăzi aici, având unele probleme planificate ce nu puteam fi amânate, dar dacă providența totuși va interveni, sigur voi veni. Așa că, mulțumesc providenței, ce și-a intrat în rol și azi pot fi alături de dumneavoastră, care pentru mine reprezentați foarte mult în orașul nostru. Mulți dintre dascălii noștri au preluat ștăfeta predată de noi, și fără a fi lipsit de modestie, consider că dascălul este

o figură reprezentativă în orice societate, de aceea dascălul trebuie să se respecte, el trebuie să fie model nu numai în fața elevilor, ci și în fața comunității, pentru că cei mai mulți care au un piculeț de minte își fac din dascăli adevărați idoli. Simt ceva deosebit pentru Școala nr 3. A fost școala care mi-a atras atenția, prin faptul că de-a lungul timpului, dascălii de aici și-au făcut cu mare onestitate misiunea, fără să se gândească că sunt urmăriți mai exigent sau mai puțin exigent de director. Este foarte mare lucru să fii un colaborator, un sprijin al directorului, ci nu unul care vede în director o sperietoare și care încearcă să-și facă datoria numai atunci când este directorul în școală. Spre bucuria mea, la această școală am întâlnit dascăli deosebiți. Condițiile în care lucrați dumneavoastră sunt diferite, nu poți să pui pe același plan cum lucrează dascălii de la Școala nr 5 cu cei de la Școala nr 3, fără a face discriminări, având în vedere cu ce elevi lucrează fiecare. Ca un om care a ajuns la o oarecare înțelepciune, aș spune că nu trebuie să ne speriem, cu atât mai puțin să abandonăm. Drumul acesta spre redevenire a ceea ce a fost dascălul altădată nu este deloc ușor, el nu este un drum asfaltat, este un drum cu urcușuri și coborâșuri și, în opinia mea, numai cei care nu se sperie de inerentele coborâșuri, pot ajunge în vârful piramidei. Și ajunși acolo, în vârful piramidei, după ce își fac un minulos proces de conștiință și sunt capabili să se autoevalueze, să se uite înapoi, să fie mândri de ce au realizat și să-și vadă elevii realizați, pentru că ei sunt copiii noștri. Mi-a plăcut că în naivitatea lor, copiii au simțit o deosebită plăcere să-și recite versurile, să cânte, să danseze, iar micile stângăcii care au apărut îi onorează, adică se vede acel efort al lor de a ieși cumva din anonimat, de a depăși comunul. Dar ce într-adevăr m-a impresionat cu adevărat, și pe calea aceasta îi felicit pe cei care au coordonat activitatea, versurile au fost atât de bine alese, încât latura educativă s-a situat, la cel mai înalt nivel. În final, permiteți-mi să-mi exprim aprecierea deosebită față de fetița care a cântat, Cioacă Elena-Andreea, o comoară și dacă încape pe viitor pe mâini bune, fiind slefuită, această fetiță va fi una dintre florile muzicii noastre. Vă mulțumesc pentru invitație, mi-a făcut o deosebită plăcere și vă urez succese pe line profesională și în viața de familie.

În aceeași notă de prezentare a prestigioasei manifestări, un alt titan al literaturii, prof Valentin Turcu, ne-a încântat cu următoarele cuvinte de laudă aduse atât copiilor cât și profesorilor organizatori: *Ca unul cu câțiva ani buni în școala românească, pot să vă spun că am avut de la Școala nr 3 elevi cu care se poate mândri și acum și atunci cu aceștia. Au beneficiat de un corp didactic care și-a făcut cumsecade meseria. În primul rând, vă mulțumesc pentru invitație, iar*

dumneavoastră care sunteți încă în activitate, da-ți-mi voie să vă spun că vă compătimesc. Cu un minister de neștiutori, cu miniștri ce se schimbă după un an, doi și vin alții tot așa, care habar nu au de sistem. Venind mai în jos, am avut și eu drama de a avea de a face cu Inspectoratul Județean Dolj, care rar mi-a produs satisfacție, pentru că s-au cocoțat acolo o mulțime de neaveniți, beneficiari ai unor conjuncturi. De ce vă compătimesc? Pentru că trebuie să dați satisfacție ministerului și inspectoratului, pentru că trebuie să furați un an din viața unui copil cu așa-zisa clasă zero, pentru că după momentul intrării în școală, toată viața numai asta o să faci. Aceștia au luat din apus exact ceea ce nu trebuia și au dat la margine exact ce era sănătos în tradiția învățământului românesc. Sunt de nerecunoscut, iar după toate astea mai spun că profesorii au patru luni de vacanță, ca să nu mai vorbim că în trecut nu prea mult îndepărtat, Ceaușescu și acoliții până jos la activiștii aștia de duzină, spuneau că învățământul nu e productiv, nu face de mâncare, haine, utilaje, mașini, așa că nu văd că s-au făcut prea mari schimbări din decembrie '89. De aceea, vă spun că sincer vă compătimesc. Eu dacă mai rămâneam în învățământ, ori mă dădeau afară, ori mă reclamau până la UNESCO, pentru că nu suportam să văd acest învățământ. Am încercat să reintroduc uniforma școlară și am fost respins categoric de către niște părinți care, culmea, îmi fuseseră elevi. Închei prin a vă felicita pentru încheierea încă unui an școlar, pentru minunatul program prezentat aici, aducându-mi aminte ca am avut și noi la școală ciclul primar și ciclul gimnazial, de care ne îndepărtasem odată cu industrializarea. Încă o dată vă mulțumesc pentru invitație și pentru că m-ați ascultat.

În încheierea acestui material, redactat cu mare bucurie în suflet pentru ceea ce fac copiii și cadrele didactice ale școlilor băileștene, se cuvine să nominalizez școlile partenere la acest reușit simpozion: Școala Gimnazială Bistret, Școala Gimnazială Galicea Mare, Școala Gimnazială Negoii, Școala Gimnazială Galiciuica, Școala Gimnazială Catane, Școala Gimnazială Sf. Gheorghe Craiova, Școala Gimnazială Afumați, Liceul Tehnologic Ștefan Anghel Băilești, Școala Gimnazială Caraula, Liceul de Arte Marin Sorescu Craiova.

Cinste organizatorilor, onoare participanților!

Marian MILOVAN

Emoții!

Mădălina Mitroi, clasa a XI-a B.

Văduva Stefania, clasa a XII-a A, Punea Marin, clasa a XII-a B, Tudoroni Geanina, clasa a XII-a C și semnata acestor rânduri, clasa a XII-a D, aceștia au fost părinții spirituali ai Promoției 2013 - 2017, profesorii, dascălii, prietenii, "îngerii păzitori" ai celor 104 absolvenți.

Viața este o tragedie atunci când e privită în prim-plan și o comedie când o privești în plan larg, conform teoriilor lui Charlie Chaplin. Un nou "act"... căci "Lumea ntreagă e o scenă și toți oamenii-s actorii", cum spunea William Shakespeare în "Cum vă place". Stabilirea șefilor de promoție 2013 - 2017, la Liceul Teoretic Mihai Viteazul Băilești. Au existat două episoade similare pentru cele două profile. La profilul uman, doi elevi, Bianca Gheorghisan și Gabriel Mihai au fost la egalitate cu media 9,97. La profilul real, a fost aceeași situație cu Loredana Deca și Mihai Grimm, media acestora fiind de 9,86. S-a "cântărit" îndelung ce se poate face pentru o departajare justă, ținând cont de faptul că toți au muncit foarte mult

în cei patru ani pentru obținerea unor asemenea rezultate onorante. Într-un final, participarea anuală și obținerea a numeroase premii la olimpiadele și concursurile județene și naționale, implicarea în acțiunile de voluntariat și variatele activități extracurriculare, toate au dus la înclinarea balanței către "laureați".

Să visăm... din nou... închideți ochii și ascultați... ascultați acordurile pianului lui Chopin în "Valsul primăverii"... parcă sunt picături de bucurie și melancolie ce-ți fac sufletul să vibreze... În această atmosferă, *copiii mei*, "echipa" clasei a XII-a D, cu fiecare "coechipier" pe locurile ocupate vreme de 4 ani, într-un decor ce

imită sala de clasă, purtând tricouri negre cu înscris alb: XII D, L.T.M.V., numărul de la catalog și numele ori porecla folosite în cei 4 ani, (începând de la 0 - doamna dirigintă și terminând cu infinitul, DARius), pentru a arăta încă o dată cât de frumoasă este *unitatea în diversitate*, așezați astfel pentru a respecta până în ultima clipă deviza noastră "**Toți pentru unu, unu pentru toți**"... au primit un ultim mesaj:

Binișor, ții între degete o piatră și o arunci în apa curgătoare. Efectul s-ar putea să nu fie ușor de deslușit. O mică încrețitură unde piatra străpunge luciul apei și apoi un clipocit înăbușit de vuietul râului din jur. Atâta tot.

Aruncă o piatră în lac. Efectul va fi nu doar mai vizibil, dar va fi de asemenea mult mai durabil. Piatra va

convinsă că există atâtea interpretări câte persoane intră în contact cu acest citat, pietrele sunt domnii profesori care au lăsat urme trainice în șlefuirea caracterului, personalității, destinului acestor minunați copii. Iar lacul și undele sunt înșiși copiii care vor duce mai departe faima instituției pe care de curând au absolvit-o. Fie ca viața lor să fie încărcată de succese, reușite, ambiție, curaj, credință, perseverență și dorința de a fi mereu mai buni, cei mai buni! Dar, să țină cont de un lucru: *Nu ții spre succes, căci cu cât mai mult îl dorești și cu cât faci din el un scop, cu atât mai mult îl veți rata. Căci succesul, asemenea fericirii, nu poate fi urmărit; el trebuie să urmeze, și chiar numai așa se și întâmplă, ca un efect secundar neintenționat, din acea dedicare a*

tulbura apele liniștite. În locul în care va atinge apa se va forma un cerc, și într-o clipită, cercul acela va da naștere altuia și apoi altuia. Curând undele stărnite de căderea pietrei se vor întinde până se vor face simțite pe întreaga oglindă a apei. Abia când vor ajunge la maluri cercurile se vor opri și se vor stinge.

Dacă o piatră cade într-un râu, râul o va lua ca pe o tulburare oarecare în curgerea sa deja năvalnică. Nimic neobișnuit. Nimic de neînvinș. Dacă o piatră cade însă într-un lac, lacul nu va mai fi niciodată același. (Prolog - "Cele patruzeci de legi ale iubirii", de Elif SHAFAK)

În interpretarea mea, deși sunt

omului față de o cauză mai mare decât el însuși sau ca un produs secundar al dăruirii de sine către o altă persoană. Fericirea trebuie să vină de la sine - și sfatul acesta este valabil și pentru succes: trebuie să îl lași să se producă tocmai nepurtându-i de grijă. Vreau să ascultați ce anume vă poruncește conștiința să faceți și să duceți la bun sfârșit lucrul acela, pe cât de bine vă stă în putință. Atunci veți apuca ziua când veți vedea că, pe termen lung - repet: pe termen lung! -, succesul vă va urma tocmai pentru că ați uitat să vă gândiți la el. ("Omul în căutarea sensului vieții" - Viktor E. Frankl)

Andreia Helga STROE

Septembrie 2013. Emoții. Un nou drum, un nou început, o nouă provocare. O nouă promoție: Promoția 2013 - 2017! Cei 32 de elevi care m-au reinventat, prin care m-am redescoperit, cei care m-au făcut să înțeleg faptul că *O viață fără iubire e lipsită de însemnătate*, așa cum spune una dintre cele 40 de legi ale iubirii, din cartea cu același nume, scrisă de Elif Shafak, venind cu următorul îndemn: *Nu te întreba ce fel de iubire ar trebui să cauți, spirituală ori materială, divină ori pământească, răsăriteană sau apuseană, împărțirile duc doar la alte împărțiri. Iubirea nu poate fi nici numită, nici lămurită. E ceea ce e, pur și simplu.*

Și au trecut 4 ani ... Ani de liceu, / Că emoții la română, / Scumpii ani de liceu, / Când la mate dai de greu, / Ani

de liceu, / Când ții soarele în mână / Și te crezi legendar Prometeu ... "este melodia de care pare că ești plictisit de câte ori o tot auzi an de an, dar pe care o trăiești cu atâta intensitate și prosepție, atunci când cineva drag ție se pregătește să spună "Adio" celor 4 ani ... 4 ani de bucurii ori tristeți, de reușite ori înfrângeri, de concentrare ori relaxare... cu "multe lucruri frumoase", cum spunea Bianca Gheorghisan, eleva clasei a XII-a D și șefa de promoție pentru uman, într-un minunat și emoționant "speech", la Balul Absolventului 2017.

Stop! Prea multă emoție! Prea multă visare! Este vremea să trecem și la lucruri "oficiale"! Să "vorbit"

despre Seara Absolventului 2017. S-a întâmplat în data de 23 mai 2017, într-o zi de marți, începând cu orele 18:00, la Casa de Cultură Amza Pellea Băilești. Acolo, elevii, absolvenții mai exact, însoțiți de către cadrele didactice, rude mai apropiate sau mai îndepărtate, prieteni, vecini etc, s-au deplasat, după tradiționala fotografie de grup din fața școlii. Sala de spectacole. Agitație. Din nou emoții. Emoții frumoase, încărcate de bucurie, satisfacție, încântare. Actorii principali din seara respectivă știu că vor fi alături de mai toți colegii lor pe scenă, pentru că aproape toți au absolvit (au existat doar două excepții, la clasa a XII-a A, respectiv a XII-a C)! Minunat, nu?! Munca asiduă a domnilor profesori, susținerea permanentă a părinților, implicarea, dorința,

efortul și perseverența elevilor, toate au contribuit la roadele mult așteptate: absolvirea!

Înainte ca fiecare absolvent al celor douăsprezece clase să-și audă numele rostit pe scenă, pentru a i se înmâna pașaportul către o nouă viață - diploma de absolvent, (este adevărat, cu file incomplete până la promovarea examenului de Bacalaureat), actualii șefi de promoție, Bianca Gheorghisan, elevă în clasa a XII-a D, pentru profilul uman și Mihai Grimm, elev în clasa a XII-a A, pentru profilul real au predat "cheia învățării și a succesului" celor care promit să le calce pe urme la anul: Bianca Cioară, clasa a XI-a D, respectiv

Cu ocazia Zilei Eroilor, care s-a sărbătorit și la Băilești, am avut ocazia să stau de vorbă, după ce au depus o coroană de flori la monumentul Eroilor, cu cei care au mai rămas printre noi, cei cinci veterani de război băileșteni.

În România, s-a stabilit că au calitatea de veteran de război persoanele care au participat la Primul Război Mondial sau la al Doilea Război Mondial în armata română.

Băileștenii noștri, după cum ne-au mărturisit, au fost în liniile frontului Celui de-Al Doilea Război Mondial, luptând vitejește pentru glia străbună. Ne-au impresionat faptele de vitejie relatate de acești bravi eroi, în special cele de la Cotul Donului.

La 19 noiembrie 1942, la o distanță de 1.942 de kilometri de Chișinău, se declanșă cea mai tragică operațiune militară din istoria Armatei Române, cea de la Cotul Donului, componentă a marii Bătălii de la Stalingrad. La Cotul Donului a fost, de fapt, cel mai mare dezastru al Armatei Române din istorie, unde au cazut mai mult de 200 000 de ostași români.

Primăria municipiului Băilești acordă anual prin Proiecte de hotărâre, ajutoare bănești veteranilor de război cu ocazia Zilei Veteranilor din 29 aprilie, în semn

de recunoaștere a meritelor deosebite ale celor care reprezintă cu mândrie trecutul zbuciumat al țării în lupta pentru apărarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a României și ca obligație morală, pentru a le asigura un trai decent și o viață liniștită, suma de 500 lei/veteran de război.

Dar, să-i cunoaștem pe bravii noștri veterani băileșteni cu scurtele lor mărturisiri din infern:

Ciochia Aurică, 95 ani, artilerie grea: am fost cu nemții contra rușilor până la terminare. A fost rău, ca pe front, pe care murea l luam și l aruncam într-o groapă (ori îi făceam groapă ori nu), acolo rămânea, iar noi mergeam înainte. Am trecut printre cartușe, printre proiectile. O dată a căzut proiectilul lângă mine și nu m-a omorât, am avut zile. De câte ori treceau cartușele pe lângă noi, ziceam că suntem gata, morți. O dată

Amintiri din infern

am primit telegramă că a născut soția; eu eram pe front, auzisem că cine are copil mic, primește 17 zile permisie să plece acasă. Și așa am stat 17 zile acasă, m-am dus la câmp și-am secerat. Când am plecat de acasă, mai erau cu mine din Băilești încă vreo cinci sau șase inși la regiment, iar rudele lor au venit să-mi dea fiecare câte ceva pentru ei. Fiecare venea cu traista plină. Le-am zis că nu pot să duc atâtea bagaje, se făcuseră cam 3 saci din ăia mari.

cam doi săcuți de trei băncioare. Oamenii mai puneau și băutură, eu le ziceam că nu pot să car atâtea la mii de kilometri, pe frontul de la Iași. Când am plecat de aici cu sacii plini, între Băilești și Craiova, în pădurea Radovanului, toată lumea a coborât din tren că se auzeau avioanele inamice, venea bombardamentul. Am coborât cu sacii, i-am târat după mine prin pădure, și ce să vă spun că s-a făcut o mocirlă în ei. S-au spart sticlele, s-a amestecat

mâncarea, dar am ajuns la tren și am urcat cu tot cu ei. Ajuns la Iași, nu s-a mai ales nimic din mâncare, așa că au aruncat-o pe toată, iar eu am cărat-o degeaba. Un alt caz cutremurător a fost atunci când o bombă i-a îngropat de vii pe niște camarazi de-ai mei. Ai noștri făcuseră un fel de buncăr sub pă-

mânt. A căzut bomba chiar acolo și i-a îngropat de vii. Tot acolo, m-am întâlnit cu un băileștean, Niță a lu' Cula. Când stăteam cu el de vorbă, a căzut bomba și din zgomotul ăla l s-au spart timpanele, sângele siroindu-l pe obraji. L-am luat, l-am dus la o mașină și apoi direct la spital.

Pescărel Ion, 99 ani, artilerie grea: am fost patru ani de zile în război, din '41 până-n '45, am fost până la Volga, la Cotul Donului. Ne-au prins americanii cu tancurile cu două turele, și avioanele lor negre, parcă erau ciori. Am fost sergent, comandant de tun, primul ochitor din baterie. I-am cerut permisiunea comandantului, un căpitan să mă lase să mă duc la observatorul nostru românesc să văd cum se vede de acolo. M-a întrebat că dacă e nevoie de tras cu tunul, cine trage iar eu i-am răspuns că este un caporal, și el bun de tras cu tunul. M-a lăsat. Am plecat cu bucătarul acolo pentru că trebuia să le dea masa. Când am ajuns și m-am uitat, am văzut rușii care spălaseră cămășile și le uscau la soare pe niște cazemate. M-am întors tot cu bucătarul, am mers prin șant, la fel cum plecasem, iar după ce s-a terminat acesta, am intrat într-o pădure, după ce scăpasem

► Continuare în pag. 7

Balada spălatului

Prin al vremilor suvoi,
Are ființa omenească,
Printre multele nevoi,
De trup să se îngrijească.

Si i-a dat Dumnezeu apă
Din izvoare și cișmele;
Cu ea setea își adăpă
Și are să se și spele,

În râuri, veac după veac,
În bălți, în mări și în fluvii
Și-a oglindit fața-n lac
Și a străbătut diluvii.

Prin ape învolburate,
Mânați de vânt și curenți,
S-au învățat să înnoate,
An de an, mai rezistenți

S-au deprins să-nfrunte valuri,
Încă din vremi legendare
Și la băi cu ritualuri
În zile de sărbătoare

Se credea malul fertil,
După ce toți s-au scăldat,
În Jan-Tse, Gange sau Nil,
În Tigru sau Eufrat.

Spune vechea Odyssee
Că grecii, plini de sudoare,
Făceau seara în Egee
Baie de purificare...

Întors de la Ilyon,
L-au omorât Clytemnestra
Și Egyst, pe Agamemnon,
În baie, însă Electra

Si Oreste au aflat,
Î-au ucis pe asasini,
Tatăl și l-au răzbunat
Și-au plecat printre străini,

De erylui urmăriti,
Cu amenințări perfide,
Dar, de crimă absolviți,
Apoi, de Eumenide

În urmă - două milenii -
În Roma Imperială,
Regulat, patricienii
Mergeau la baia termală,

Jucau zaruri și băfeau
Curtea și pe împărat
Si uneori plănuiau
Chiar și un asasinat.

După cum scrie-n "Anale"
În vile și în palate,
Erau băi familiale,
Special amenajate

Si esențe parfumate
Puneau sclave africane
În apa din căzi pictate
Pentru copii și matroane...

Fiul lui Jahve, Iisus
A fost dus de Sfântul Ioan,
Hărăzit de cel de sus
Și botezat în Iordan...

De atunci a fost să-nceapă,
De-acolo, prin scufundare,
Cu rugăciune, în apă,
Sanctissima creștinare

Si-n al lui Dumnezeu crez,
La creștini, copiii-n lume,
Capătă toți prin botez,
Pentru semenii lor nume...

Orice prunc, la sânul mamei,
La-nceput, e alăptat,
Agitat de simțul foamei,
Și, mai apoi, e scăldat...

Fie băiat, fie fată,
Veacuri i s-a făcut baie,
De ai lui, în lumea toată,
Cu apă caldă-n copaie.

E pentru mulți o-nțebare:
Pentru oamenii de rând,
Vasele pentru spălare
Cum au apărut, când?

Nu spune Istoria,
Căci nu s-a consemnat anul
Când s-a scornit albia
Și cine a făcut ligheanul

Unde?-n Europa? Poate!
În Africa?, Asia?
Sigur, din necesitate,
Dar nu-n Australia!

Cei care munceau ogorul
Din zorii zilei și până
Soarele își lua zborul,
Se spălau la o fântână,

Iar ciobanii prin gâldaie,
Prin băltoace sau prin smârcuri,
Prin gropane sau pâraie
Coborâte de pe vârfuri...

Baia, demult ca atare,
Și chiar spălatul pe față,
La diferite popoare,
Exprimă modul de viață,

Cum se fac și-n câtă vreme?
Temeinic? Cu socoteală?
Sau sunt doar niște probleme
Rezolvate-n repezeală?

Baia pe destui îndeamnă,
Nu doar că igiena cere,
Dar, pentru ei, doar înseamnă
Și o sublimă plăcere,

De aceea sunt în lume,
Prin munți, pe câmpii, prin văi,
Așezăminte anume
Amenajate ca băi...

S-au impus "baia turcească"
Și "sauna" finlandeză,
Baia în butoi - rusească,
Baia cu bulbi - japoneză

Si-altele, câte-or mai fi,
Cine-ar putea să le știe,
Să le numere-ntr-o zi
Și apoi să le descrie?

În științele medicale
E o metodologie
A băilor speciale,
Zisă "Balneologie"...

Sunt băi în apa de mare
Care fură pe-ndelete,
Vara, Soarelui-răsare
Raze ultraviolete

Si băi specializate -
Băi termale, sulfuroase,
Băi de nămol, băi sărate,
Dar și băi carbogazoase...

Pe ale țărilor hărți
Sunt "Stațiuni balneare"
Trecute, precum și cărți
Pentru popularizare.

Firme fac publicitate
Turismului balnear,
Pe sume negociate
Permanent sau temporar;

Cu băieți calificați,
Asistenți balneologi,
Medici specializați,
Maseuri, chiar și psihologi,

Reclamă și "proceduri"
Prescrise și-"mpachetări"
Cu fierbinți dar și reci dușuri
Și certe "recuperări",

Restaurante, cantine,
Vile, pensiuni, hoteluri,
Buticuri și magazine,
Distracții de multe feluri,

Fotografii cu căprioară
Sau urs, pitici sau călușei,
Dans - antren - seară de seară,
Grătare cu mititei,

Cunoștințe pasagere,
Program la televizor,
Sau iubiri sezoniere,
Uitate în viitor,

Suvenire oferite,
La chioșcuri și pe tarabe,
Cărți postale ilustrate,
Bere-n sticle și la halbe,

Aglomerate-n gări,
Trenuri și autobuze,
La "sosiri" și la "plecări",
Cu-nțârzieri fără scuze...

.....
Timpului e dat să treacă
Și de oameni nu se-ndură,
Apele, vara, mai seacă
De a Soarelui căldură

Si de-atâta zăpușeală,
Oameni, păsări, animale
Caută, la nimereală,
Apă-n fântânile goale...

În zilele arzătoare
Merg la baltă, la scăldat,
Sau la râu, cu mic cu mare,
Pe la noi, în orice sat...

În ale scaldei ispite
Cad nu toți sătenii, numai,
Ci și găște, rațe, vite,
Precum și câini, porci și cai.

Si-a găsit loc în pictură
Patima scăldatului,
La fel și-n literatură,
Cu toată plăcerea lui,

Cu multe-nțâmplări hazlii,
Petrecute la scăldat,
Însă și cu tragedii,
Când unii s-au înecat:

În cărți de citire scrie
Despre Nică, la scăldat,
Cum mama a vrut să fie
În pielea goală lăsat...

Despre un copil din sat
Se crede că noroc are,
Dacă, până-a fi-nțârcat,
A făcut în... scăldătoare...

Se zice că face baie
În lapte de mângâreață,
De o femeie bălaie -
Spic de grâu și la păr creață...

Se mai zice, din trecut,
De-un copil, că va fi gras,
Când gustă din ce-a făcut,
Chiar și, doar, din ce-a rămas...

Din experiența vieții
Știe-orice bețiv-mahmur,
Că-n aburii dimineții,
Baia e de bun augur.

Lui Marat nu i-a fost dat
Nicidecum, cumva, să creadă
Că va fi asasinat
Când făcea baie, în cadă...

Dacă pe Iisus, Pilat
L-a trimis la răstignire,
Pe mâini, apoi, s-a spălat,
Cu oarecare mahnire.

Cu ce, anume, se poate
Păcatele foarte grele -
Unele, dacă nu toate,
Cum și cu ce să se spele?!

ÎMI PARE RĂU SĂ VĂ SPUN,
DAR SĂ ȘTIȚI CĂ IGIENA
ESTE FOARTE ÎMPORTANTĂ.

DAP! ATUNCI VĂ RECOMAND
SĂ MAI SCHIMBAȚI APA!

VAI, DOMNULE DOCTOR,
DAR EU FAC BAIE
ÎN FIECARE ZI!

Cu săpun sau cu lesie,
Sau cu diferiți agenți
Chimici, cine să mai știe
Care dintre detergenți?!

Cu diluanți, cu alcool,
Cu benzine rafinate
Și altele, din petrol,
Minuțios derivate,

Cu Dero, cu Ariel,
Sampoane, Fairy, Persil,
Altele, de-același fel?!
Nicidecum! E inutil!!!

Nu au spălat lacrimile
Decât în parte eroarea,
Iar, în duel, săbiile
Doar iluzorii, onoarea...

S-ar putea, vreodată, oare,
Câte sunt în lume rele,
Îmbăxite și murdare,
Periodic, să se spele?!

Unde s-ar putea și când?
Nimeni nu are habar,
Folosindu-se pe rând,
Mijloace moderne, chiar?!!

Răul, chiar la "Second-hand",
Nu se spală la mașină,
În "Jakusi" sau la ștrand,
În bideu sau în piscină!

Altfel, de atâtea rele,
În viitor, în etape,
Oamenii, cu toate cele,
Nu ar mai ieși din ape...

Pe lângă mâini și picioare,
În scurtă vreme le-ar crește,
Sigur, niște aripioare
Și-ar lua miros de pește...

Ar uita complet de fotbal -
Ce mai încolo și-ncoace -
De baschet, tenis și handbal
Și doar polo-ar ști să joace...

Pretutindeni, lumea spune
Că mereu sprijină Statul
Forța de represie
Care practică scăldatul,

Căci, când mulțimi revoltate,
Sigur, de sub control, scapă,
Pe străzi sunt din plin scăldate
De tunurile cu apă...

Si e purul adevăr
Că, apoi, cei arestați,
După ce sunt bătuți-măr,
Sunt cu furtunul spălați

Si ființe diavolești,
În condiții speciale,
Spală creieri omenesti
În niște-nchisori-spitale-

Băi de gheață, băi fierbinți,
Metodic le alternează,
Până-ncet sunt scoși din minți
Și sub tortură, cedează.

Pentru astfel de delict
N-au cum să dea socoteală,
Fiindcă, după reguli stricte,
Unul, pe altul, se spală

Si se bat cu pumnul-n piept,
În mii de ape spălați,
După principii de drept,
Că sunt la suflet curați...

Mita și delapidarea,
Traficul de influență,
Jaful și retrocedarea
Au la noi experiență

După abuz și excese,
De-aproape treizeci de ani,
Se intențiază procese
Pentru "spălare de bani"...

Purtați prin conturi în țară,
Banii negri se albesc
Și scoase, apoi, afară,
Șumele-spălate-cresc,

Iar, aici, societatea,
Suferindă și trădată,
Tot căutându-și dreptatea,
O să moară nespălată,

Sau, poate va fi să fie,
Cu cai de foc în galop,
De pe cer Sfântu-Ilie
Să ne spele c-un... potop...

Valentin TURCU

Reîntâlniri colegiale - 2017 -

Anotimpul cald a făcut să intre în tradiție reîntâlnirile colegiale, după un oarecare număr de ani, de la absolvire, în special cele de liceu, deși acum e la modă să se aniverseze cu petreceri și absolvirea grădiniței, fără să mai vorbim de încheierea ciclului primar sau gimnazial, superior sau masterat, doctoral sau postdoctoral.

Prima, din acest an a fost, deloc întâmplător, (s-au grăbit să apuce în față și de această dată) aceea a absolvenților din promoția 1960 (prima a Liceului teoretic - azi *Mihai Viteazul*), în ziua de 25 Mai, chiar de Sf. Înălțare a Mântuitorului Iisus. Au

mai putut să strige "Prezent" 10 foști absolvenți - septuagenari - onorați de fostul lor profesor de matematică Dumitru Fîru - prezent la toate întâlnirile precedente, la rândul Domniei Sale - octogenar. Au fost ținute momente de reculegere pentru profesorii și elevii plecați dintre cei vii și s-au rostit vorbe de duh, cu urări de sănătate pentru cei care n-au putut participa. Agapa colegială - într-o atmosferă decentă, adecvată vârstei - la "Teoden", organizator - Prof. Dida Gaciu-Petrescu.

A doua zi, pe 26 Mai s-a desfășurat întâlnirea organizată la 30 de ani de

la absolvirea aceluiași liceu, dar devenit pentru două decenii industrial. La festivitate au participat numeroși foști elevi, profesori, ingineri și maiștri. Fiindcă și primarul Costel Pistrîțu este printre absolvenții de acum trei decenii, a apreciat ca potrivit faptul de a înmâna fiecărui cadru didactic o plachetă, în semn de prețuire și recunoștință pentru contribuția la educarea generației "decreștelor". Petrecerea cu lăutari la "Zerilos", într-o atmosferă destinsă, plină de voie bună, după trei decenii de la ieșirea din adolescență. Organizator - Prof. Mirela Botea.

Pe 2 iunie a avut loc reîntâlnirea după 25 de ani de la absolvirea promoției 1992 - tot în profil industrial. Flori, îmbrățișări, poze, masă și dans la "Master-Stănică". Organizator - Prof. Angela Staicu.

Sâmbătă - 10 iunie - s-au reîntâlnit absolvenți ai promoției 1966, din care s-au remarcat actorul Ion Colan, sculptorul Ilarion Voinea, hispanistul Ștefan Tudor, chimistul Nicolae Mirica, fotbalistul Florin Oprea și alți, destui - medici, profesori, ingineri, economiști. Organizatori - Nela Nacu-Ciuciulete, Ileana Pencea-Pârvulescu, Gicu Ristea și Alexandru Ciontu.

Tuturor promoțiilor liceului nostru din Băilești care s-au reîntâlnit, se reîntâlnesc și se vor mai reîntâlni în

"Rondelul revederilor colegiale"

În veri și toamne, an de an,
Iar se întâlnesc promoții,
Cu flori, săruturi și emoții,
Ori rând pe rând, ori simultan

Și se fac poze momentan,
Pe clase, grupuri sau cu toți
În veri și toamne, an de an,
Când se reîntâlnesc promoții

Și cu nevestele sau soții,
Cu un nemărginit elan,
Și în Liceul băileștean,
Cu multe și cu mari emoții,

Iar se reîntâlnesc promoții...

Valentin TURCU

Lansarea la Băilești a volumului

“Între coloane” al domnului Mircea NINCU

Integrarea în univers a eroului liric atât prin întreaga sa existență cât și prin trecerea în veșnicie, ca un fenomen firesc, necesar și inevitabil. La fel și în “Vatră” și “Dacă ai fi știut”.

Elemente de macrocosmos – Luna, Marte, comete, dar și ale cosmicului existențial – în special “caii sălbatici”, vinul, inorogii, pădurile etc. alcătuiesc sugestiv, împreună, o panoramă în continuă prefacere, evidențiindu-se, astfel, disponibilitățile artistice vizuale, sonore și dinamice ale autorului.

Elemente de peisaj halucinant sunt evocate în “Fluturi de sârmă”, “Când eram tânăr”, “Stradă în înserare”, “În cotul Dunării”, “Din ziua în care” și “Moment cu lună”.

Partea a doua cuprinde lirice de inspirație religioasă. Autorul își pune în valoare cultura teologică, fără, însă, a urmări realizarea unei poezii cu caracter dogmatic. Astfel poemul “Lupta lui Iacob cu îngerul” e rezultatul unei revelații; o suită de frământări interioare extenuate care culminează cu izbânda concretizată în lumina credinței.

La fel sunt și următoarele – “Amin-tire”, “Odă lanțului de aur”, “Arhanghel”, “Pantocrator” - încărcare de pietate – sentiment care îl asociază pe cititor autorului, fără urmă de incertitudine sau negare ca la Arghezi, ci, mai degrabă, într-o atitudine de venerație religioasă, întâlnită cu prisosință la Vasile Voiculescu, iar, “Urcând spre mănăstire” e relevarea unei încercări trăite cu intensitate unică - apropierea de puritatea divină: “*Îmi amintesc că am plătit foarte puțin./Am băut din cer în albastru vibrând./Ciutura* era caldă precum potirul divin./Iar el împărțasea ca un soldat *ucigând*.”

Atmosfera imaginată de către autor e încărcată de pietate și populată de serafimi, arhangheli, heruvimi, în timp ce “*Vatra iadului ca un tăciune în pântecul cădelniței arde*”. /*Eu sunt parfum ei, cântul îngeresc/care din întinericul luminii/se înalță prin toate*/. – “Pantocrator”.

Motive biblice cultivă dl Mircea Nincu și în următoarele poezii ale acestei secțiuni: “Tablou votiv cu Cain” valorifică din perspectivă proprie, manifestarea căinței în raport cu erorile existențiale, iar “Vedenie” evocă o atmosferă isihastică propice rugăciunii monahale.

Ca și în alte poezii, autorul imaginează o variantă a panoramei cerești în “Reverie” – “*Mă gândeam la Serafim/Si din neantul întinericului/Au început să răsără lumini. Nu le vedeam, dar îngerii de alături/Mă întrebau uimiți dacă ardeam*” și încheie ciclul cu “Stare de colind” – o laudă Nasterii Mântuitorului: “*M-am aplecat ca în fața icoanei și i-am sărutat vârful tălpii de aur./Plângea* mocnit ca focul în vatră/La pieptul maicii pruncului de om/Cerul își chema turme de îngeri/ca pentru prima dată să vadă/Cum se adună infinitul într-un chip/cu formă nesfârșită de domn./Am suflat în palmă așa...”

Partea a III-a conține lirice de dragoste. Sensibilitatea artistică a dlui. Mircea Nincu îi permite trecerea fără

încordări de la evocarea mirajului existențial din partea I și de la slujirea credinței creștine nu numai la altar, ci și cu versul, la elogiul iubirii omenesti prin realizarea unor poeme de un autentic și original erotism.

Străbuna Eva întrușipează feminitatea indispensabilă existenței umane, în viziunea bărbatului care este poetul. “Poem pentru Eva” deschide, astfel, ciclul “Frumusețea” și ultimul al volumului; titlul, deloc întâmplător, sugerează atitudinea de adorație a autorului în contemplarea și evocarea miracolului feminin, care-l atrage firesc spre împlinire, date fiind însușirile omenesti ancestrale. Poezia “Tot cerul nopții” e o vibrantă declarație de dragoste; sinceritatea cu care poetul se adresează ființei iubite e impresionantă prin relevarea certitudinii privind caracterul efemer al iubirii omenesti, față de trecerea ireversibilă a timpului: “*În inima mea ești acelasi înger,/oricât te-a schimbat timpul./Și aștept eternitatea alături de tine./precum clipa ce ne-a unit/pentru todeauna*.”

“Îndrăgostire”, “Dulceața sânilor tăi”, “Din privirea mea” sunt împletiri armonioase între iubirea cerebrală și cea pasională. Prin meditație, poetul se confesează privind stările sufletești și trupești prin care trece și astfel discursul liric devine o laudație adusă femeii, privită de poet atât ca un mister, cât și ca o realitate indispensabilă. În “Iubire” se adresează direct ființei iubite, cucerit de farmecul feminin de care se lasă conștient dominat fără orice tentativă de împotrivire: “*Pustiul de mi s-ar pune în covor/Să-l pășesc,/L-aș călca atent și mai ales foarte ușor/Să nu-l strivesc./Si într-o parte de cer așezat ca un spectator/Voi sta să privesc/Cum te risipești pretutindeni în vastul decor/Cât trăiesc*.”

Ciclul se încheie cu poezia “Oarecând”, în care autorul își mărturisește atitudinea irevocabilă față de femeie și iubire; omul și poetul, în același timp, crede în forța dragostei ca element determinant în veșnicia societății omenesti: “*... purtând deapururi parfumul tău în minte/Voi bate ca un faun literele rând pe rând/Fără să fac să sară din tastaturi cuvinte./Ci aripi despletite din al iubirii gând*.”

Originalitate lirică dlui. Mircea Nincu se remarcă, în primul rând, prin asigurarea unui echilibru în varietatea tematică abordată; autorul nu manifestă o anume preferință privind temele și motivele evocate, chiar dacă are o înclinație vădită spre meditație, însă o brodează cu elemente de pastel, cu elemente reale și fantastice, dar și cu accente de elegie, odă etc.

În ceea ce privește forma artistică, cititorul, cât de cât avizat, surprinde utilizarea adecvată, la tematică, a versului de factură clasică, ca și a celui liber, ceea ce asigură modernitatea creației sau trece cu succes de la versul scurt de 7-8 silabe, la cel lung de 15-16, în unități strofice de întinderi diferite, care se adaptează corespunzător conținutului.

Amintiri din infern

► Continuare din pag. 5

de o ploaie de gloanțe. Am avut noroc.

Bădină Constantin, 94 ani, infanterie: am luptat contra nemților, am fost în Regimentul 31 Dorobanți. Am plecat din Băilești până la Tisa pe jos, am trecut-o și ne-au atacat nemții cu tancurile acolo timp de două săptămâni. După ce am trecut Tisa înapoi, a rămas Divizia 6 în locul nostru. Am văzut moartea cu ochii, mureau ostășii lângă noi, alții fugeau, alții rămăneau schilozi, treceau tancurile peste ei. Eu am avut zile, am scăpat. Eram în Ungaria tot regimentul și a venit ordin să ne retragem, dar să rămână un singur pluton. Pluton de sacrificiu, dacă scapă bine, dacă nu... A rămas Plutonul I din Compania I, unde eram și eu. Am rămas singuri acolo, ploua torențial iar noi eram băgați în niște coceni foarte înalți, în fața noastră era o cale ferată înaltă iar nemții dincolo de ea. Nemții trăgeau în noi numai cu cartușe trasoare, iar noi când trăgeam, trăgeam în pământ, în calea ferată. Aveam un locotenent tânăr, mai fricos decât noi, dar aveam și un sergent curajos. A luat mitraliera și a tras până s-a blocat. Atunci ne-am retras și am mers nemâncați timp de două zile până am întâlnit regimentul nostru.

Voinea Chiriță, 95 ani, infanterie: am plecat cu regimentul 26 infanterie, în Rusia. Am luptat și m-au luat prizonier, 2 ani. În lagăr au murit mai mulți decât pe front. Au murit de foame, de mizerie, de tifos. Și eu am fost bolnav de tifos, dar am scăpat. Am fost în lagărul de la Donbas în Ucraina, fiind cu frontul până la Cotul Donului, dar acolo ne-au respins și am căzut prizonier. Atunci a fost o ofensivă mare, iar când au dat ultima luptă cu americanii, cu bombardamente, ne-au distrus creând panică și ne-au luat prizonieri. Am fost 7 luni pe front și doi ani prizonier.

Cociorvă Constantin, 89 ani: la mine e o situație specială. M-a luat Antonescu în evidență, de fapt, șase contingente a luat atunci, contingentele 45, 46, 47, 48, 49 și 50. Eu am fost în contingentul 50. Sunt originar din Iași, iar zona aceea, la noi în Moldova, era vizitată deseori de aviația rusă. Aveam ca armă în folosință cazmaua. Ni se încredințase un front de 5 km de-a lungul șoselei, care era circulată numai de mașini ale unităților militare, unde se bombarda mereu. Am fost acolo din '41 până în '44, iar din martie '44 am primit ordin de concentrare în armată când aveam 16 ani. M-au luat de acolo și m-au adus în Oltenia, în comuna Mirșani. În acea comună, curtea primăriei a fost transformată în câmp de instrucție. Aveam un căpitan, nu am să-l uit niciodată, Sandu Tiberiu, îi plăcea să bată. Și eu am luat bătaie

de la el când făceam instrucție, dar nu regret că mi-a prins bine când m-a luat militar. Această concentrare a durat până în august la arestarea lui Antonescu, și atunci m-au pus pe liber și m-au trimis acasă. Fără acte, fără mâncare, fără îmbrăcăminte, să ne ierte Sfântul, plini de păduchi, nespălați, bătuți, ca vai de mama noastră. Asta a fost. Ce a vrut să facă Antonescu din noi, nu știu, nu pot să-mi dau seama. Contingentul 45 l-a încorporat în luna mai, pe 46, 47 le-au dus la Focșani unde voia Antonescu să organizeze Frontul de rezistență împotriva armatei sovietice. 49 și 50 ne-a adus în Mirșani, ne-a băgat în cantonamente la oameni, le-a luat acestora câte o cameră cu tot ce-a avut în ea. Nu aveau voie să mai ia ceva sau să mai pună în ea ceva. Camera era luată de armată. Cât am lucrat pe frontul ăla de 5 km căutam morții, le luam matricolul de la gât și actele din buzunar, le făceam pachet și seara le predam la primărie. Ce făcea primăria cu ele nu știu, probabil că le preda armatei să se știe cine sunt cei morți. Am mers pe jos din Iași până în comuna Independența, județul Galați, am ajuns în noaptea Paștelui. Ne-au dus pe jos ca pe turma de oi, fără mâncare, fără asistență medicală, fără îmbrăcăminte, fără încălțăminte, fără nimic. Am ajuns noaptea când se pregăteau oamenii să meargă la slujba de înviere. Am stat pe malul șanțului la șosea până dimineata, când s-a pus o ploaie de ne-a udat binișor. După aceea, am mers cu cerșitul prin sat, să cerșim mâncare de la oameni. Primarul din comună și Crucea Roșie au organizat o chetă. Se duceau cu târna pe la oameni să ceară de mâncare pentru noi, refugiații. Am tăiat mâncă de la flannel, ca să o bag pe picioare că nu mai puteam să merg. Rămăsesem desculț. N-am să uit și n-am să înțeleg cât voi trăi ce a vrut Antonescu să facă cu milităria de la Mirșani. Oricum mi-a prins bine, că m-au încorporat militar la un regiment de artilerie din Craiova, și la regimentul ăsta am stat 10 zile și m-au trimis la Școala de ofițeri. M-au chemat la aparatul politic, sarcină de partid, m-au întrebat cine sunt, iar la recomandarea organizației de partid din localitate am făcut Școala militară ieșind la pensie din militarie.

În final, ne-a spus cu lacrimi în ochi poezia *Cătălina*, pe care a recitat-o la serbarea de sfârșit de an din clasa I. Poezia, spune nea Costică, fiind prea mare și destul de grea, a învățat-o într-un an de la mama sa, la timpul acela ea având 31 de ani și care, la rândul său, o învățase de la bunica ei.

Marian MILOVAN

Folosește atât strofe de tip clasic, de 4 versuri, dar și strofe de 5 versuri. Tot de originalitatea formeii ține și dispunerea versurilor, sub aspect grafic, după caz, în crescendo sau decrescendo, astfel că asigură o simetrie vizuală sugestivă sau, altfel spus, textele multor poeme apar grafic sub forme de coloane, de unde și titlul surprinzător de inspirat și de sugestiv.

Tot de simetrie se poate vorbi și refe-

ritor la numărul creșterii ale culegerii – într-un decrescendo proporțional: e vorba de 30 în partea I, 20 în a doua, și 10 în cea de-a treia.

Într-adevăr creațiile dlui Mircea Nincu sunt niște coloane lirice care n-au cum să nu impresioneze pe cititorii de poezie de azi și din viitor, atâția câți mai sunt și câți vor mai fi fiind.

Valentin TURCU

Un spectacol de înaltă ținută cu un final apoteotic

► Continuare din pag. 1

Onoarea de a disputa finala județeană a prestigioasei competiții Cupa României a revenit formațiilor *Dunărea Calafat* și *ACS Metropolitan* Ișalnița, echipe care au avut evoluții diferite în sezonul regulat – Ișalnița cu bune rezultate și comportare meritorie, încheind pe locul al IV-lea și după disputarea jocurilor din play off, Calafatul cu un debut slab și o evoluție oscilantă în sezonul regulat și cu o bună evoluție în play out, pe care l-a încheiat pe locul I, așa încât erau suficiente motive ca să se sere la un joc bun și nici n-a fost totuși prea departe ca aceste așteptări să fie onorate.

Spectacolul sportiv a fost precedat de un moment de mare emoționalitate oferit de eleva Andreea Cioacă de la Școala Gimnazială nr 3 Băilești, care a interpretat cu deosebită acuratețe, pentru vârsta ei, cu emoție și cu mult patos, Imnul Național al României, ascultat cu sfîrșenie de cei aproximativ 800 de spectatori care au aplaudat cu generozitate interpreta și simbolul nostru național. Al doilea moment emoționant l-a constituit faptul că lovitură de începere a meciului a fost dată de apreciatul om de fotbal, arbitru de valoare, Marius Iliescu, observator pentru arbitri la partidă, care cu această ocazie a pus capăt unei prestigioase cariere sportive slujite cu pasiune, onestitate și profesionalism.

La semnalul brigăzii de arbitri, avându-l la centru pe Ionisor Fugaru, asistenți Florentin-Cosmin Andrei și Marian Barbu, arbitru de rezervă, Dan Buzărnescu, observator de joc fiind mai vechea noastră cunoștință, inimosul și veșnic tânărul Cornel Roman, cu o strălucită carieră de fotbalist, impunându-se prin tehnică și rafinament, au pătruns pe gazon cele două merituose finaliste, în componența (am trecut jucătorii în ordine în care au fost înscrși în raportul de joc, după denumirea mai veche, foaie de arbitraj): *Dunărea Calafat*, (echipă tânără, media de vârstă a primului 11 – 21,8 ani, cea a tuturor jucătorilor înscrși în raportul de joc – 21,2 ani): Simion – Săpăceanu (Dobre, 16 ani, min. 90+2), Suster, **Ciocioană**, Puțintelu, Matei (Giubelan min. 88), Grigorie, Tîrși (Mihalache min. 85), Drăghici Cr., Tudose (Afrem min. 65), Iures. Au mai fost înscrși pe raportul de joc Mitici, Puican și Drăghici Cosmin. Antrenor principal Claudiu Oncică, antrenori secunzi Cosmin Chiva și Relu Diță, președintele clubului Dan Mihut.

ACS Metropolitan Ișalnița: Ciocărlan – Tănăsie (Badea min. 42), Goagă, Riosanu, **Mateiță**, Ivan, Tucă, Duculescu (Ologu min. 75), Mitroi, Bouleanu (Preda I. min. 68), Ionele (Gheorghită min. 76), au mai apărut în raportul de joc Preda Cr, Constantin și Nița. Antrenor principal Alin Gavrilă, antrenor secund Ion Preda,

președintele clubului Dumitru Fîru.

Avem convingerea că nu greșim afirmând că, dacă se ține seama că a fost totuși o finală, meciul poate fi considerat atipic, în sensul că cele două echipe nu s-au studiat, n-a existat acea perioadă de tatonare, cele două combatante anunțându-și intenția de a juca deschis, pe poartă, în scopul de a-și apropia victoria care să le aducă trofeul. Așa se face că spectatorii au avut privilegiul de a asista la un joc frumos, aerisit, cu unele valențe tehnico-tactice, cu pase imprevizibile, un joc alert, destul de echilibrat și plăcut ochiului, mai ales în prima repriză. Deși tineri, în special cei de la *Dunărea*, fotbalistii care au evoluat pe dreptunghiul verde au probat calități de invidiat la acest nivel, talent și pasiune, respect pentru sportul rege și pentru spectatori. Dacă jucătorii din Calafat s-au dovedit mai periculoși și mai rapizi, preferând contraatacurile, cei de la Ișalnița au fost adepții unui joc cu multe pase, un joc mai "asezat". În apărare marcajul și dublajul au funcționat bine, ceea ce și explică numărul mic

vădă de joc, întrucât potențial aveau. Cu toate acestea, în ultimile 7-8 minute, jocul s-a reechilibrat, a crescut în spectaculozitate, fotbalistii s-au concentrat asupra jocului, renunțând, spre meritul lor, la vociferări și simulări supărătoare, pe teren evoluând, așa cum spuneam anterior, două echipe de valoare, Calafatul fiind un oraș cu tradiție în fotbalul județean și oltenesc, iar Ișalnița o surpriză plăcută care "vine din urmă". În mod regretabil și surprinzător pentru noi, arbitru Ionisor Fugaru a avut unele ezitări, n-a fost într-o zi bună, "a scăpat jocul din mână", ne mai fiind arbitru ferm și valoros pe care îl știam și pe care l-am elogiat de câteva ori în cronicile noastre din *Gazeta de Băilești*.

În pauza meciului, președintele și vicepreședintele AJF Dolj au premiat echipele de juniori A1 *Viitorul* Calafat, locul II, *Metropolitan* Ișalnița, locul II; juniori D, *Viitorul* Calafat, locul III, iar o trupă de adorabili copii din Calafat a prezentat un atrăgător spectacol de dans modern, apreciable fiind ritmul și sincronizarea deosebită a mișcărilor.

de șuturi spre poartă, iar când acestea au apărut, au fost de la distanță, însă pe tot parcursul jocului s-a constatat o "penurie" de șuturi spre, și mai ales, pe poartă, portarii având multe momente în care au cam "șomat". Jucătorii calafeteni au alternat pasele scurte cu cele lungi destul de precise, ambele echipe au probat omogenitate, dar, pentru a da Cezarului ce este al Cezarului, au ieșit la rampă individualitățile. Din acest punct de vedere, Ișalnița a apărut mai mult ca o sumă de individualități decât un ansamblu. Pe fondul unui joc echilibrat, calafetenii au găsit o breșă în apărarea partenerului de întrecere și Puțintelu a deschis scorul, în minutul 10. Jocul a continuat în același ritm rapid, dar la câteva minute după înscrierea golului, a apărut o ușoară superioritate a calafetenilor care s-a accentuat între min. 25 și 38, perioadă în care, în mod paradoxal, iselnițenii au ratat o ocazie cât roata carului, vârful lor de atac luând la țintă bara dintr-o poziție ideală, aflându-se singur în fața portarului calafetean. A fost, credem noi, un moment psihologic care și-a pus amprenta pe jocul echipei, pentru că, din păcate, iselnițenii au devenit irascibili, au simulat și au protestat aproape la fiecare decizie a arbitrilor, în loc să-și

fastului carnet de comunist.

Ultimul fluier al arbitrilor a fost o descătușare pentru jucătorii și fanii echipei calafetene, finalul jocului fiind un moment apoteotic.

Înainte de a încheia această modestă cronică, ne exprimăm bucuria pentru privilegiul și onoarea de a fi cunoscut pe marele OM și arbitru Radu Petrescu, alături de care și de nu mai puțin reputatul purtător al ecusonului FIFA, Sebastian Colțescu, am urmărit repriza a doua. Despre dl. S. Colțescu am scris de mai multe ori în *Gazeta*, așa încât cititorii noștri fideli îl cunosc, este drept nu la adevărata sa dimensiune. Pentru noi, dl. Radu Petrescu a fost o adevărată revelație, un om de o modestie proverbială, de o delicatețe și sensibilitate mișcătoare, o personalitate fascinantă, de o prestantă liniștită, calități care îl înobilează caracterul și-l plasează în galeria nu prea numeroasă a spiritelor alese. Abia acum ne-am putut explica eleganța cu care conduce meciurile de fotbal, respectul și prețuirea de care se bucură din partea fotbalistilor, indiferent că sunt din campionatul intern sau din competițiile internaționale, echilibrul în tot ce face pe terenul de fotbal, competența și absența grabei în acordarea cartonașelor, cu deosebire a celor roșii. Ne-am bucurat că am stat alături de una dintre mândriile românilor. Ne-a impresionat și amabilitatea cu care a răspuns invitației noastre de a spune câteva cuvinte pentru *Gazeta de Băilești*, afirmând printre altele: *Mă bucur foarte mult că am ajuns la acest joc, am avut aseară joc la Arad, dar am acceptat invitația făcută de Sebastian Colțescu spre a decerna premiile pentru brigada de arbitri. Recunosc că n-am fost niciodată în această zonă și am folosit oportunitatea de a veni și a vedea un joc de fotbal, niște prieteni și de a-i motiva pe arbitri. Am înțeles că a venit un domn la echipă, a investit niste bani. Ceea ce ar trebui să faceți dumneavoastră ca oraș, este de a avea o echipă în Liga a IV-a, ca să sperați să țintiți mai sus. Aveți un stadion care vă onorează, comparându-l cu ceea ce este la București în Liga a IV-a, se poate clasa în primele 5, aveți o tribună mare și vestiare făcute bine. Am auzit că pe acest stadion a jucat și Steaua București, am vorbit cu dl profesor și mi-a spus acest lucru. Doresc să reușiți să urcați măcar în Liga a IV-a, dacă nu și mai sus și sper să ne vedem și cu alte ocazii. Mi-aș dori foarte mult să faceți cumva, eventual să-i dați lui Sebi ziarul ca să-l păstreze acasă, lângă niște*

poze, declarații făcute de-a lungul timpului și mi-ar plăcea să am lângă ele și *Gazeta de Băilești*. Doresc să vină cât mai multă lume la stadion, copii să practice sportul și să ne vedem sănătoși!

Impunătoare a fost și festivitatea de premiere oficiată de președintele AJF Dolj Horațiu Stănescu care a înmănat placheta și diploma de excelență oaspetelui de onoare, Radu Petrescu, care la rândul Domniei Sale a oficiat premiarea arbitrilor jocului, apoi domnilor Laurențiu Diaconescu, sponsorul pe care l-am prezentat în numărul anterior al ziarului, Costel Pistrîțu, primarul municipiului Băilești, Florin Duinea directorul Clubului *Progresul* Băilești, care împreună cu dl Laurențiu Diaconescu au fost premiați și de edilișef al municipiului nostru. Dl. Florea Spănu, vicepreședintele AJF Dolj, a oferit diplome și plachete echipei ACS *Metropolitan* Ișalnița și apoi învingătoarei, *Dunărea Calafat*.

Glorie învingătorilor, onoare învinsilor!

În acel moment, spectatorii calafeteni erau în delir, au scandat minute în șir *Dunărea, Dunărea*, câțiva reprezentanți ai lor au dat ocol stadionului purtând un steag cu culorile echipei câștigătoare. A fost un moment entuziasmant, emoționant cu aplauze și manifestări de bucurie și de fericire amplificat de melodii interpretate de fanfara de la Cetate, o atmosferă pe măsura căreia este greu să găsești cuvinte potrivite și care ne-a readus în memorie grandioasa manifestare a spectatorilor după jocul pe care formația băileșteană l-a disputat în compania galonatei echipe *Steaua* București în 1981, în șaispezezimile Cupei României. Spre meritul ei și al conducătorilor, *Steaua* a venit la Băilești cu toți titularii, iar conducătorul delegației, fostul internațional Bujor Hălmăgeanu și antrenorul Constantin Cernăianu au avut cuvinte de laudă la adresa formației noastre care a pus probleme și în min. 30 putea să conducă cu 2-0, dacă portarul Vasile lordache n-ar fi avut două intervenții senzaționale. În final, divizionara A s-a impus cu 3-0 grație celor două goluri înscrise de lordănescu, al treilea fiind opera lui Balint. *O tempora!*

Din acest colț de pagină, îi felicităm pe organizatori, le multumim pentru excelentul spectacol pe care ni l-au oferit și-i asigurăm de respectul și prețuirea noastră superlativă, pentru că au demonstrat că dacă există pasiune, inspirație și profesionalism, se pot realiza lucruri mărețe.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marian MILOVAN
Caricatură - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

